Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2019. gada 20. septembrī*

REACH – Vielu novērtējums – Benpats – Noturība – *ECHA* lēmums, kurā prasīta papildu informācija – Regulas (EK) Nr. 1907/2006 51. panta 6. punkts – Apelācijas padomē celta apelācijas sūdzība – Apelācijas padomes uzdevums – Procedūra, kas balstīta uz sacīkstes principu – Pārbaudes raksturs – Pārbaudes intensitāte – Apelācijas padomes kompetence – Regulas Nr. 1907/2006 93. panta 3. punkts – Kompetences piešķiršana Savienības aģentūrām – Piešķiršanas princips – Subsidiaritātes princips – Samērīgums – Pienākums norādīt pamatojumu

Lietā T-755/17

Vācijas Federatīvā Republika, ko sākotnēji pārstāvēja *T. Henze* un *D. Klebs*, vēlāk *D. Klebs*, pārstāvji,

prasītāja,

pret

Eiropas Ķimikāliju aģentūru (*ECHA*), ko sākotnēji pārstāvēja *M. Heikkilä*, *W. Broere* un *C. Jacquet*, vēlāk *W. Broere*, *C. Jacquet* un *L. Bolzonello*, pārstāvji,

atbildētāja,

kuru atbalsta

Eiropas Komisija, kuru pārstāv *M. Konstantinidis*, *R. Lindenthal* un *M. Noll-Ehlers*, pārstāvji,

un

Envigo Consulting Ltd, Hantingtona (Apvienotā Karaliste),

Djchem Chemicals Poland S.A., Volomina (Polija),

kuras pārstāv *R. Cana*, *É. Mullier* un *H. Widemann*, advokāti,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts daļēji atcelt *ECHA* Apelācijas padomes 2017. gada 8. septembra Lēmumu A-026-2015, ciktāl ar to daļēji atcelts *ECHA* 2015. gada 1. oktobra lēmums, ar kuru pieprasīts veikt papildu izmēģinājumus saistībā ar vielu "benpats" (CAS 68953-84-4),

* Tiesvedības valoda – vācu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs D. Gracijs [*D. Gratsias*], tiesneši I. Labucka un A. Ditrihs [*A. Dittrich*] (referents),

sekretārs: E. Kulons [*E. Coulon*],

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

I. Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētais lēmums

1 Benpats (CAS 68953-84-4) ir vairāku sastāvdaļu viela, kuru veido trīs ļoti līdzīgas ķīmiskās vielas. To izmanto kā stabilizētāju rūpniecības un plaša patēriņa precēs, kuru sastāvā ir kaučuks, piemēram, riepās un caurulēs. Tas aizkavē izmaiņas uz kaučuka bāzes izgatavotu preču fiziskajās īpašībās un izskatā, ko izraisa gaisma un vides oksidēšanās.

2 Sabiedrības, kas iestājušās lietā, *Envigo Consulting Ltd* un *Djchem Chemicals Poland S.A.*, veido konsorciju, kurš 2010. gadā reģistrēja benpatu Eiropas Ķimikāliju aģentūrā (*ECHA*) tonnāžai no 1000 līdz 10 000 tonnām gadā.

3 2013. gadā benpats tika iekļauts Kopienas elastīgajā rīcības plānā izvērtējuma veikšanai Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulas (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*) un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV 2006, L 396, 1. lpp., labojumi – OV 2007, L 136, 3. lpp.), 44. panta izpratnē, jo pastāvēja bažas saistībā ar tā noturības, bioakumulatīvajām un toksiskajām īpašībām, kā arī tā plaši izkliedēto lietošanas veidu, īpaši patērētāju vidū.

4 Piemērojot Regulas Nr. 1907/2006 45. pantu, Vācijas Federatīvās Republikas kompetentā iestāde (turpmāk tekstā – "izraudzītā iestāde") tika izraudzīta benpata izvērtējuma veikšanai.

5 Saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 46. panta 1. punktu izraudzītā iestāde izstrādāja projektu lēmumam, kurā paredzēts pieprasīt papildu informāciju par benpatu. Šis projekts tika iesniegts *ECHA* 2014. gada 20. jūnijā.

6 2014. gada 28. augustā, piemērojot Regulas Nr. 1907/2006 50. panta 1. punktu, lēmuma projekts tika paziņots reģistrētājiem, tostarp sabiedrībām, kas iestājušās lietā.

7 2014. gada 6. oktobrī reģistrētāji iesniedza savus apsvērumus par lēmuma projektu.

8 Izraudzītā iestāde ņēma vērā šos apsvērumus un paziņoja pārskatīto lēmuma projektu citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un *ECHA* 2015. gada 5. martā.

9 Trīs citu dalībvalstu kompetentās iestādes un *ECHA* iesniedza savus grozījumu priekšlikumus, piemērojot Regulas Nr. 1907/2006 51. panta 2. punktu, kas piemērojams *mutatis mutandis* saskaņā ar minētās regulas 52. panta 2. punktu.

10 Izraudzītā iestāde izvērtēja šos priekšlikumus un grozīja lēmuma projektu. 2015. gada 20. aprīlī pārskatītais lēmuma projekts tika nosūtīts Dalībvalstu komitejai.

11 2015. gada 8. maijā reģistrētāji tika uzklausīti saistībā ar dalībvalstu priekšlikumiem.

12 Sanāksmē, kas norisinājās no 2015. gada 8.–11. jūnijam, Dalībvalstu komiteja panāca vienbalsīgu vienošanos par pārskatīto lēmuma priekšlikumu Regulas Nr. 1907/2006 51. panta 6. punkta izpratnē, kas piemērojams *mutatis mutandis* saskaņā ar minētās regulas 52. panta 2. punktu.

13 2015. gada 1. oktobrī, balstoties uz Regulas Nr. 1907/2006 51. panta 6. punktu, kas piemērojams *mutatis mutandis* saskaņā ar minētās regulas 52. panta 2. punktu, *ECHA* pieņēma lēmumu par benpata izvērtēšanu (turpmāk tekstā – "*ECHA* lēmums").

14 Šajā lēmumā *ECHA* lūdza reģistrētājiem tostarp iesniegt šādu informāciju:

– galīgās noārdīšanās simulācijas testu virszemes ūdeņos (testa metode: aerobā mineralizācija virszemes ūdeņos – bioloģiskās noārdīšanās simulācijas tests, UE C.25/OCDE 309, turpmāk tekstā – "metode Nr. 309"), kā tas konkretizēts minētā lēmuma III.3. punktā, benpata vietā izmantojot sastāvdaļu R-898;

– gadījumā, ja tests, kas veikts atbilstoši metodei Nr. 309, neļautu noteikt, vai benpats ir noturīga vai ļoti noturīga viela atbilstoši Regulas Nr. 1907/2006 1.1.1. un 1.2.1. punktam, veikt papildu bioloģiskās noārdīšanās sedimentos simulācijas testu (testa metode: aerobās un anaeirobās pārmaiņas ūdens sedimentu sistēmās, UE C.24/OCDE 308, turpmāk tekstā – "metode Nr. 308"), kas konkretizēta šī lēmuma III.4. punktā, benpata vietā izmantojot sastāvdaļu R-898.

15 *ECHA* lēmumā termiņš pieprasītās informācijas iesniegšanai tika noteikts 2018. gada 8. aprīlī.

16 2015. gada 23. decembrī sabiedrības, kas iestājušās lietā, apstrīdēja *ECHA* lēmumu šīs aģentūras Apelācijas padomē, piemērojot Regulas Nr. 1907/2006 51. panta 8. punktu, kas piemērojams *mutatis mutandis* saskaņā ar minētās regulas 52. panta 2. punktu, kā arī šīs regulas 91. panta 1. punktu.

17 Saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 91. panta 2. punktu par *ECHA* lēmumiem iesniegtām apelācijām ir apturoša iedarbība.

18 2016. gada 8. martā *ECHA* Apelācijas padomē iesniedza iebildumu rakstu.

19 2016. gada 13. aprīlī izraudzītajai iestādei tika atļauts iestāties lietā Apelācijas padomē *ECHA* prasījumu atbalstam.

20 2016. gada 2. jūnijā sabiedrības, kas iestājušās lietā, iesniedza repliku Apelācijas padomē. 2016. gada 8. jūlijā *ECHA* sniedza apsvērumus par šo rakstu.

21 2016. gada 20. jūnijā izraudzītā iestāde iesniedza iestāšanās rakstu Apelācijas padomē. 2016. gada 31. oktobrī *ECHA* un sabiedrības, kas iestājušās lietā, iesniedza savus apsvērumus par šo rakstu.

22 2017. gada 27. aprīlī notika uzklausīšana Apelācijas padomē.

23 Apelācijas padomē sabiedrības, kas iestājušās lietā, tostarp lūdza šai padomei atcelt *ECHA* lēmumu, ciktāl tajā pieprasīts veikt testu atbilstoši metodei Nr. 309 un testu atbilstoši metodei Nr. 308 un ciktāl tā pamatojuma izklāstā tika konstatēts, ka benpats ir bioakumulējams atbilstoši Regulas Nr. 1907/2006 XIII pielikumam.

24 Savukārt *ECHA*, kuru atbalsta izraudzītā iestāde, lūdz Apelācijas padomē celto apelāciju noraidīt.

25 2017. gada 8. septembrī Apelācijas padome pieņēma lēmumu A-026-2015 (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums"). Šajā lēmumā tā:

– atcēla *ECHA* lēmumu, ciktāl tajā reģistrētājiem tika prasīts:

  – testā, kas veikts atbilstoši metodei Nr. 309, noteikt benpata metabolītus;

  – veikt testu atbilstoši metodei Nr. 308;

– nolēma, ka ir jāatceļ šī pēdējā lēmuma pamatojumā iekļautais apgalvojums par bioakumulāciju;

– pārējā daļā tajā celto apelāciju noraidīja un

– noteica 2020. gada 15. martu kā termiņu, lai iesniegtu pārējo informāciju, kas izriet no testa, kas veikts atbilstoši metodei Nr. 309, kā tas paredzēts šajā pašā lēmumā.

II. Tiesvedība Vispārējā tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

26 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 20. novembrī, Vācijas Federatīvā Republika cēla šo prasību.

27 2018. gada 8. martā *ECHA* iesniedza iebildumu rakstu.

28 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2018. gada 21. martā, Eiropas Komisija lūdza atļauju iestāties šajā tiesvedībā *ECHA* prasījumu atbalstam. Ar palātas priekšsēdētāja 2018. gada 23. aprīļa lēmumu tai tika atļauts iestāties lietā.

29 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2018. gada 21. martā, sabiedrības, kas iestājušās lietā, lūdza atļauju iestāties šajā tiesvedībā *ECHA* prasījumu atbalstam. Ar palātas priekšsēdētāja 2018. gada 7. maija rīkojumu tām tika atļauts iestāties lietā.

30 2018. gada 24. aprīlī Vācijas Federatīvā Republika iesniedza repliku.

31 2018. gada 18. jūnijā *ECHA* iesniedza atbildi uz repliku.

32 2018. gada 9. jūlijā Komisija iesniedza savu iestāšanās rakstu. 2018. gada 10. jūlijā sabiedrības, kas iestājušās lietā, iesniedza savus iestāšanās rakstus. 2018. gada 31. oktobrī Vācijas Federatīvā Republika un *ECHA* iesniedza savus apsvērumus par šiem iestāšanās rakstiem.

33 Tā kā puses pamatlietā nebija iesniegušas lūgumu noteikt tiesas sēdi mutvārdu paskaidrojumiem trīs nedēļu termiņā, skaitot no brīža, kad lietas dalībniekiem tika paziņots par tiesvedības rakstveida daļas slēgšanu, uzskatot, ka lietas materiāli sniedz visu nepieciešamo informāciju, Vispārējā tiesa (piektā palāta) nolēma, piemērojot Reglamenta 106. panta 3. punktu, izskatīt prasību bez tiesvedības mutvārdu daļas.

34 Vācijas Federatīvās Republikas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl Apelācijas padome ir

  – daļēji atcēlusi *ECHA* lēmumu un

  – nolēmusi, ka ir jāatceļ šī pēdējā minētā lēmuma pamatojumā ietvertais apgalvojums par bioakumulāciju;

– piespriest *ECHA* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

35 *ECHA*, Komisijas, kā arī sabiedrību, kas iestājušās lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– prasību noraidīt;

– piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

III. Juridiskais pamatojums

36 Savas prasības pamatojumam Vācijas Federatīvā Republika izvirza sešus pamatus. Pirmais pamats attiecas uz to, ka, izskatot pamatus par pamatjautājumiem saistībā ar benpata izvērtēšanu, Apelācijas padome esot rīkojusies ārpus savas kompetences. Otrajā pamatā šī dalībvalsts apgalvo, ka, šādi rīkojoties, minētā padome nav ievērojusi judikatūru (spriedumi, 1958. gada 13. jūnijs, *Meroni*/Augstā iestāde, 9/56, EU:C:1958:7, un 1958. gada 13. jūnijs, *Meroni*/Augstā iestāde, 10/56, EU:C:1958:8). Ar trešo pamatu tā apgalvo, ka, tā kā Savienības tiesībās nav juridiskā pamata, kas šai padomei ļautu veikt šādu izvērtējumu, pēdējā minētā nav ievērojusi dalībvalstu tiesības, kas ir institucionalizētas ar tiesībām pieņemt lēmumu *ECHA* Dalībvalstu komitejā, un tādējādi ir pārkāpusi subsidiaritātes un [kompetences] piešķiršanas principus. Ceturtais pamats attiecas uz Regulas Nr. 1907/2006 noteikumu pārkāpšanu un ir izvērsts divās daļās. Pirmās daļas mērķis ir pierādīt, ka Apelācijas padomei nebija kompetences izvērtēt tajā celtās apelācijas pamatus, kas attiecas uz vērtējumu pēc būtības saistībā ar benpata izvērtēšanu, un otrās daļas mērķis – pierādīt, ka, izskatot pamatus, kas attiecas uz vērtējumu pēc būtības saistībā ar benpata izvērtēšanu, Apelācijas padome ir pieļāvusi kļūdas. Piektajā pamatā Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka šī pati padome ir pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu, nepierādot savas apgalvotās pārbaudes pilnvaras. Sestajā pamatā tā norāda, ka aplūkotie padomes vērtējumi esot kļūdaini.

37 Pirmām kārtām, ir jāizvērtē pirmais līdz trešais pamats, kā arī ceturtā pamata pirmā daļa, kuru mērķis ir pierādīt, ka Apelācijas padomei neesot kompetences izskatīt tajā celtās apelācijas pamatus, kas attiecas uz vērtējumu pēc būtības saistībā ar benpata izvērtēšanu.

38 Otrām kārtām, tiks izvērtēts piektais pamats saistībā ar to, ka Apelācijas padome esot pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu, nepierādot savas pārbaudes pilnvaras.

39 Trešām kārtām, tiks izvērtēta ceturtā pamata otrā daļa un sestais pamats, kuros Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka, izskatot pamatus, kas attiecas uz vērtējumu pēc būtības saistībā ar benpata izvērtēšanu, Apelācijas padome ir pieļāvusi kļūdas.

A. Par pirmo līdz trešo pamatu, kā arī ceturtā pamata pirmo daļu, kuru nolūks ir pierādīt, ka Apelācijas padomei nebija kompetences izvērtēt tajā celtās apelācijas pamatus, kas attiecas uz vērtējumu pēc būtības saistībā ar benpata izvērtēšanu

40 Pirmajā līdz trešajā pamatā un ceturtā pamata pirmajā daļā Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka Apelācijas padomei esot vajadzējis noraidīt tajā celto apelāciju kā nepieņemamu, ciktāl sabiedrības, kas iestājušās lietā, ir izvirzījušas pamatus nolūkā pārbaudīt *ECHA* lēmumu, jo tajā bija ietverti vērtējumi pēc būtības saistībā ar benpata izvērtēšanu. Tā uzskata, ka minētajai padomei nebija kompetences lemt par šādiem pamatiem, bet gan vienīgi pārbaudīt formālu kļūdu esamību minētajā lēmumā.

41 *ECHA*, Komisija un sabiedrības, kas iestājušās lietā, šos argumentus apstrīd. Tās norāda, ka Apelācijas padomei ir kompetence izvērtēt tajā celtās apelācijas pamatus nolūkā apstrīdēt lēmuma pamatotību, kas pieņemts, izvērtējot vielu. Šāda pārbaude tomēr neesot uzskatāma par jaunu aplūkotās vielas izvērtēšanu.

42 Iesākumā ir jāpārbauda Vācijas Federatīvās Republikas argumenti saistībā ar attiecīgo dalībvalstu komitejas, *ECHA* un Apelācijas padomes lomu. Tad tiks izvērtēti pārējie Vācijas Federatīvās Republikas norādītie argumenti.

1. Par Vācijas Federatīvās Republikas argumentiem saistībā ar attiecīgo Dalībvalstu komitejas, ECHA *un Apelācijas padomes lomu*

43 Pirmajā pamatā un ceturtā pamata pirmajā daļā Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 51. panta 3. vai 6. punktu, kas piemērojami *mutatis mutandis* saskaņā ar šīs regulas 52. panta 2. punktu, kompetence attiecībā uz vērtējumiem pēc būtības, kas ietverti lēmumā, kas pieņemts, izvērtējot vielu, ir dalībvalstīm vai Dalībvalstu komitejai. Vielu izvērtēšanas procesu tostarp raksturojot būtiska dalībvalstu un *ECHA* ietilpstošās minētās komitejas loma. Dalībvalstis savu pašu kompetenci īstenojot *ECHA* lēmumu pieņemšanas procedūrā. Šī komiteja faktiski esot ekspertu grupa. Lai gan no funkcionālā viedokļa runa esot par *ECHA* struktūrvienību, tā tomēr esot neatkarīga no šīs aģentūras. Dalībvalstis tieši ieceļot aplūkotās komitejas locekļus un katra dalībvalsts varot sniegt instrukcijas tās ieceltajam loceklim. Šīs komitejas loma esot iesaistīt dalībvalstis Savienības līmenī, apvienojot dalībvalstu un Savienības kompetences. *ECHA* un Komisijas pārstāvji varot piedalīties šīs komitejas sanāksmēs, bet vienīgi kā novērotāji. Šādas komitejas nozīmīgums izrietot no minētās regulas 76. panta 1. punkta e) apakšpunkta. Vienbalsīgas vienošanās nozīmīgums šajā komitejā izrietot no šīs pašas regulas 67. apsvēruma. Tādējādi šādu komiteju nevajagot uzskatīt par no dalībvalstīm nošķirtu lēmumu pieņemšanas struktūrvienību, kas var tās aizstāt, bet gan par instrumentu nolūkā atvieglot konsensa panākšanu starp tām.

44 Saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 51. panta 6. punktu, kas piemērojams *mutatis mutandis* saskaņā ar minētās regulas 52. panta 2. punktu, *ECHA* loma esot vienīgi nodrošināt procedūras, kā arī sagatavošanas darbu un lēmuma pieņemšanas gaitas koordinēšanu un formāli pieņemt lēmumu, kura saturu nosakot Dalībvalstu komiteja. Šīs lomas uzdevums esot vienīgi uzraudzīt procesuālo noteikumu ievērošanu. Minētajai aģentūrai esot saistošs dalībvalstu konsenss un tai neesot lemšanas brīvības šajā ziņā. Bez vienbalsīgas vienošanās starp dalībvalstīm vai Dalībvalstu komitejā tā zaudējot jebkādas lēmumu pieņemšanas pilnvaras un lēmumu pieņemšanas kompetence tiekot nodota Komisijai.

45 Vācijas Federatīvā Republika uzskata, ka īpašo dalībvalstu vai Dalībvalstu komitejas lomu *ECHA* vielu izvērtēšanas procedūrā nevajadzētu apiet apelācijas procedūrā. Apelācijā par lēmumu, kas pieņemts saistībā ar vielas izvērtēšanu, Apelācijas padomei neesot vairāk pilnvaru kā *ECHA*. Pēdējām minētajām esot paralēlas kompetences. Minētajai padomei, kas esot daļa no šīs aģentūras, arī esot saistošs dalībvalstu konsenss, un tai esot vienīgi pilnvaras pieņemt lēmumu atbilstoši dalībvalstu panāktajam konsensam. Lēmumu, kas pieņemti saistībā ar vielas izvērtēšanu, gadījumos tai neesot autonomas leģitimitātes, kas būtu identiska vai pat līdzvērtīga tai, kāda piemīt *ECHA* kopumā, pateicoties dalībvalstu dalībai vienošanās procesā. Tā nevarot nonievāt konsensu starp visām dalībvalstīm. Tādējādi tā esot kompetenta vienīgi pārbaudīt pārējos aspektus, kas nav vielas izvērtēšanas vērtējumi pēc būtības, proti, tostarp iespējamos procesuālo noteikumu pārkāpumus. Tai neesot kompetences pieņemt lēmumu par tāda lēmuma pamatotību, kas ir pieņemts saistībā ar vielas izvērtēšanu, pārbaudot apelāciju, kas celta par šādu lēmumu. Šādu interpretāciju neatspēkojot Regulas Nr. 1907/2006 93. panta 3. punkts. Šī tiesību norma esot jālasa saistībā ar minētās regulas 51. pantu, kurā esot paredzēts "duālisms" starp *ECHA* un dalībvalstīm (Dalībvalstu komitejas ietvaros vai ārpus tās).

46 Turklāt Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka atbilstoši tās aizstāvētajai nostājai esot garantēta efektīva tiesiskā aizsardzība. Pastāvot saikne starp Apelācijas padomes lēmumu un lēmumu, kas pieņemts saistībā ar vielas izvērtēšanu. Tādējādi, pat ja Apelācijas padome nevarētu pārbaudīt šī pēdējā minētā lēmuma pamatotību, Savienības tiesa prasībā par Apelācijas padomes lēmumu varot pārbaudīt minētajā izvērtējumā norādītos pamatus, jo minētās padomes lēmumā, ar kuru apstiprināts lēmums, kas pieņemts saistībā ar vielas izvērtēšanu, esot pārņemti šī pēdējā minētā lēmuma apsvērumi pēc būtības.

47 *ECHA*, Komisija un sabiedrības, kas iestājušās lietā, šos argumentus apstrīd.

48 Iesākumā ir jāatgādina, ka, piemērojot Regulas Nr. 1907/2006 51. panta 8. punktu, kas piemērojams *mutatis mutandis* saskaņā ar minētās regulas 52. panta 2. punktu un saskaņā ar šīs regulas 91. panta 1. punktu, Apelācijas padomē var iesniegt apelācijas par *ECHA* lēmumiem, kas pieņemti saistībā ar vielas izvērtējumu.

49 Turklāt nedz Regulas Nr. 1907/2006, nedz Komisijas Regulas (EK) Nr. 771/2008 (2008. gada 1. augusts), ar ko nosaka [*ECHA*] Apelācijas padomes organizācijas un procedūras noteikumus (OV 2008, L 206, 5. lpp.), noteikumos nav tiešas normas, kurā būtu paredzēts, ka minētajai padomei nav kompetences izvērtēt pamatus nolūkā pierādīt būtisku kļūdu esamību *ECHA* lēmumā.

50 Gluži pretēji, ņemot vērā šī sprieduma 51.–63. punktā izskatītos apstākļus, ir jākonstatē Apelācijas padomes kompetence izvērtēt pamatus, lai varētu pierādīt būtisku kļūdu esamību *ECHA* lēmumā.

51 Proti, pirmām kārtām, jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 89. panta 3. punkta pirmās daļas otro teikumu Apelācijas padomes priekšsēdētāju, pārējos locekļus un vietniekus izraugās, balstoties uz attiecīgo pieredzi un kompetenci, kas tiem ir ķīmiska drošuma, dabaszinātņu vai reglamentatīvu un juridisku procedūru jomā. Turklāt atbilstoši Regulas Nr. 771/2008 1. panta 1. punkta otrajai daļai vismaz vienam loceklim jābūt juridiski kvalificētam un vismaz vienam loceklim jābūt tehniski kvalificētam saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1238/2007 (2007. gada 23. oktobris), ar ko paredz noteikumus par [*ECHA*] Apelācijas padomes locekļu kvalifikāciju (OV 2007, L 280, 10. lpp.). Saskaņā ar šīs pēdējās minētās regulas 1. panta 2. punktu tehniski kvalificēti locekļi ir ieguvuši universitātes grādu vai līdzvērtīgu kvalifikāciju un ievērojamu profesionālo pieredzi apdraudējuma novērtējumā, iedarbības novērtējumā vai riska pārvaldībā (attiecībā uz cilvēka veselību vai ķīmisko vielu vides apdraudējumu), vai saistītās nozarēs. Tādējādi šai padomei ir nepieciešamā ekspertīze, lai tā pati varētu vērtēt zinātniska rakstura apstākļus.

52 Kā tostarp izriet no Regulas Nr. 771/2008 3. apsvēruma, Apelācijas padomes ekspertīzes nolūks ir nodrošināt, ka minētā padome var veikt gan juridisko, gan tehnisko aspektu līdzsvarotu vērtēšanu.

53 Otrām kārtām, ciktāl Vācijas Federatīvās Republikas argumenti attiecas uz procedūras, kas paredzēta lēmumu pieņemšanai saistībā ar vielas izvērtējumu, īpatnībām, jānorāda, ka nedz Regulā Nr. 1907/2006, nedz Regulā Nr. 771/2008 nav paredzēti īpaši noteikumi saistībā ar apelācijām par šādiem lēmumiem.

54 Trešām kārtām, iespējas Apelācijas padomē iesniegt apelāciju par *ECHA* lēmumu mērķis liecina par labu nostājai, saskaņā ar kuru minētajai padomei ir kompetence izvērtēt pamatus nolūkā pierādīt būtisku kļūdu esamību šādā lēmumā.

55 Proti, no vienas puses, kā izriet no Regulas Nr. 771/2008 3. apsvēruma, viens no iespējas iesniegt apelāciju par *ECHA* lēmumiem, tostarp tiem, kas ir pieņemti saistībā ar vielu izvērtējumu, mērķis ir ļaut šāda lēmuma adresātiem varēt pārbaudīt šādu lēmumu ne tikai attiecībā uz juridiskiem aspektiem, bet arī attiecībā uz tehniskiem aspektiem. Proti, ciktāl tas attiecas uz minētajiem tehniskajiem aspektiem, Apelācijas padomes locekļu kompetences dēļ minētās padomes veiktās pārbaudes intensitāte ir lielāka par Savienības tiesas veikto pārbaudi.

56 No otras puses, tādas Apelācijas padomes kompetenču ierobežošanas, kā to paredz Vācijas Federatīvā Republika, sekas būtu, ka minētā padome nevarētu pilnībā nodrošināt savas funkcijas – ierobežot strīdus Savienības tiesā, vienlaicīgi nodrošinot tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību. Šādā kontekstā arī jānorāda, kā izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2019/629 (2019. gada 17. aprīlis), ar ko groza 3. protokolu par Eiropas Savienības Tiesas statūtiem (OV 2019, L 111, 1. lpp.),

4. apsvēruma, ka noteikumu par apelāciju pieļaušanu tādās lietās, kurās jau ir veikta dubultpārbaude, ieviešanas pamatā ir apsvērums, ka lietās, kas attiecas uz *ECHA* Apelācijas padomes lēmumiem, ir iespējama dubulta pārbaude, proti, sākotnēji to veicot minētajai padomei un vēlāk – Vispārējai tiesai.

57 Ceturtām kārtām, jākonstatē, ka nostāja, saskaņā ar kuru Apelācijas padomei nav kompetences izvērtēt pamatus, lai pierādītu būtisku kļūdu esamību *ECHA* lēmumā, nenodrošina efektīvu tiesību aizsardzību Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta pirmās daļas izpratnē.

58 Faktiski ir jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 263. panta piekto daļu tiesību aktos par Savienības struktūru izveidi var paredzēt īpašus nosacījumus un kārtību attiecībā uz prasībām, ko fiziskas un juridiskas personas ceļ pret šo struktūru tiesību aktiem, kuru mērķis ir radīt tiesiskas sekas attiecībā uz šīm personām. Regulas Nr. 1907/2006 94. panta 1. punktā ir paredzēts, ka gadījumos, kad pastāv tiesības celt apelāciju Apelācijas padomē, Savienības tiesā var vērsties vienīgi ar prasību atcelt minētās padomes lēmumu.

59 Tādējādi prasība atcelt Apelācijas padomes lēmumu attiecas uz šāda lēmuma tiesiskumu.

60 Tomēr apelācijā, kas celta par *ECHA* lēmumu, kurā lūgta papildu informācija, izvērtējot vielas, Apelācijas padome procedūrā, kas balstīta uz sacīkstes principu, vienīgi izvērtē, vai tajā norādītie argumenti var pierādīt kļūdas esamību minētajā lēmumā (šajā nozīmē skat. šīs dienas spriedumu, *BASF Grenzach*/*ECHA*, T-125/17, 59.–86. punkts).

61 Pretēji Vācijas Federatīvās Republikas norādītajam, tādējādi nevar uzskatīt, ka, ciktāl Apelācijas padome nav lēmusi par *ECHA* lēmumā ietvertajiem apsvērumiem, šie apsvērumi ir minētās padomes lēmuma neatņemama sastāvdaļa un tos tādējādi var pārbaudīt prasībā, kas par šo pēdējo minēto lēmumu ir celta Savienības tiesā.

62 No tā izriet – ja tiktu ievērota nostāja, saskaņā ar kuru Apelācijas padomei nav kompetences pārbaudīt pamatus nolūkā pierādīt būtisku kļūdu esamību *ECHA* lēmumā, uz šādiem pamatiem nevarētu lietderīgi norādīt prasībā, kas par minētās padomes lēmumu tiktu celta Vispārējā tiesā. Proti, no vienas puses, Vispārējā tiesā šai padomei nevarētu pamatoti pārmest, ka tā nav izvērtējusi pamatus, kuru izvērtēšanai tai nav kompetences. No otras puses, pat ja tiktu uzskatīts, ka *ECHA* lēmumā ir pieļauta būtiska kļūda, šāda kļūda nevarētu likt apstrīdēt aplūkotā padomes lēmuma likumību.

63 Katrā ziņā, pat ja tiktu uzskatīts, kā apgalvo Vācijas Federatīvā Republika, ka *ECHA* lēmumā ietvertie apsvērumi, par kuriem Apelācijas padome nav lēmusi, veido neatņemamu minētās padomes lēmuma daļu, sekas šīs dalībvalsts aizstāvētajai nostājai varētu būt tādas, ka šajā padomē tiktu iesniegtas bezjēdzīgas apelācijas. Faktiski, kā izriet no LESD 263. panta piektās daļas un Regulas Nr. 1907/2006 94. panta 1. punkta, tā kā ir iespējams iesniegt apelāciju par *ECHA* lēmumu Apelācijas padomē, prasība par šādu lēmumu Vispārējā tiesā nav pieņemama. Tādējādi, gadījumā, ja prasītāja vēlētos panākt *ECHA* lēmuma atcelšanu vienīgi tādu iemeslu dēļ, kas ir saistīti ar būtiskām kļūdām šajā pēdējā minētajā lēmumā, tai nebūtu citas iespējas, kā vien iesniegt apelāciju Apelācijas padomē, lai gan šāda apelācija līdzīgā gadījumā būtu nenovēršami lemta noraidīšanai.

64 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, jāsecina, ka, pretēji Vācijas Federatīvās Republikas norādītajam, Apelācijas padome šajā gadījumā bija kompetenta izvērtēt pamatus, kuru nolūks bija pierādīt būtisku kļūdu esamību *ECHA* lēmumā.

2. Par pārējiem Vācijas Federatīvās Republikas izvirzītajiem argumentiem

65 Pārējie Vācijas Federatīvās Republikas izvirzītie argumenti ir jāizvērtē, ņemot vērā šī sprieduma 48.–64. punktā norādītos apsvērumus.

66 Pirmām kārtām, ceturtā pamata pirmajā daļā Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka procedūrā, kuras rezultātā tiek pieņemts lēmums saistībā ar vielas izvērtējumu, dalībvalstīm vai Dalībvalstu komitejai ir izšķiroša loma. Turpretī *ECHA* loma esot ierobežota. Šādā kontekstā *ECHA* vienīgi atbildot uz vienkāršiem juridiskiem vai zinātniskiem jautājumiem. Tā kā *ECHA* esot saistošs starp dalībvalstīm vai Dalībvalstu komitejā panāktais konsenss, Apelācijas padome neesot kompetenta pārbaudīt minēto konsensu, bet tai tas esot jāievēro. Pretējā gadījumā vielu izvērtēšanas procedūrā tiktu apieta īpašā dalībvalstu vai Dalībvalstu komitejas loma *ECHA* ietvaros.

67 *ECHA*, Komisija un sabiedrības, kas iestājušās lietā, šos argumentus apstrīd.

68 Šādā kontekstā, pirmkārt, ir jāatgādina – ja izraudzītā iestāde uzskata, ka ir nepieciešama papildu informācija, saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 46. panta 1. punktu tā sagatavo lēmuma projektu divpadsmit mēnešu laikā pēc tam, kad *ECHA* interneta vietnē ir publicēts Kopienas elastīgais rīcības plāns par vielām, kas jāizvērtē attiecīgajā gadā. Lēmums tad tiek pieņemts saskaņā ar minētās regulas 50. un 52. pantā noteikto procedūru.

69 Regulas Nr. 1907/2006 50. pantā ir noteiktas reģistrētāju un pakārtotu lietotāju tiesības. Šī panta 1. punktā ir paredzēts, ka *ECHA* lēmumu projektu paziņo attiecīgajiem reģistrētājiem un pakārtotajiem lietotājiem. Ja attiecīgie reģistrētāji vai pakārtotie lietotāji vēlas iesniegt komentārus, tie tos dara zināmus *ECHA* 30 dienu laikā pēc [projekta] saņemšanas. Pēdējā minētā savukārt uzreiz informē izraudzīto iestādi par komentāru saņemšanu. Minētā iestāde ņem vērā visus saņemtos komentārus un līdz ar to var grozīt lēmuma projektu.

70 Saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 52. panta 1. punktu izraudzītā iestāde savu lēmuma projektu, kā arī reģistrētāju vai pakārtoto lietotāju komentārus iesniedz *ECHA* un dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

71 Saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 52. panta 2. punktu minētās regulas 51. panta 2.–8. apakšpunkta noteikumi saistībā ar lēmuma pieņemšanas procesu par lietas izvērtēšanu ir piemērojami *mutatis mutandis* lēmumu pieņemšanai saistībā ar vielas izvērtēšanu.

72 Saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 51. panta 2. punktu 30 dienās pēc lēmuma projekta izplatīšanas dalībvalstis var ierosināt grozījumus tajā. Ja izraudzītajai iestādei nav iesniegts neviens grozījumu priekšlikums, saskaņā ar minētās regulas 51. panta 3. punktu, kas piemērojams saskaņā ar šīs regulas 52. panta 2. punktu, *ECHA* pieņem lēmumu paziņotajā versijā.

73 Ja izraudzītā iestāde saņem grozījumu priekšlikumus, tā var grozīt lēmuma projektu, piemērojot Regulas Nr. 1907/2006 51. panta 4. punkta pirmo teikumu, kas ir piemērojams saskaņā ar minētās regulas 52. panta 2. punktu. 15 dienās pēc tam, kad beidzies 30 dienu termiņš komentāru iesniegšanai, minētā iestāde lēmuma projektu līdz ar iespējamiem ierosinātajiem grozījumiem nosūta Dalībvalstu komitejai un *ECHA*, piemērojot šīs regulas 51. panta 4. punkta otro teikumu, kas ir piemērojams saskaņā ar šīs pašas regulas 52. panta 2. punktu. Saskaņā ar aplūkotās regulas 51. panta 5. punktu, kas ir piemērojams atbilstoši šīs pašas regulas 52. panta 2. punktam, tā to nosūta arī attiecīgajiem reģistrētājiem un pakārtotajiem lietotājiem, kuri var iesniegt savus komentārus. Ja 60 dienu laikā pēc lēmuma projekta nosūtīšanas Dalībvalstu komiteja panāk vienprātīgu vienošanos par to, piemērojot attiecīgās regulas 51. panta 6. punktu, kas piemērojams saskaņā ar minētās regulas 52. panta 2. punktu, *ECHA* attiecīgi pieņem savu lēmumu.

74 Turpretī, ja Dalībvalstu komiteja nepanāk vienprātīgu vienošanos, saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 51. panta 7. punktu, kas ir piemērojams saskaņā ar minētās regulas 52. panta 2. punktu, Komisija sagatavo lēmuma projektu, kas ir jāpieņem atbilstoši šīs regulas 133. panta 3. punktā norādītajai procedūrai.

75 Vācijas Federatīvā Republika tādējādi pamatoti norāda, ka dalībvalstīm un Dalībvalstu komitejai ir būtiska loma lēmuma pieņemšanas procedūrā saistībā ar vielas izvērtējumu.

76 Tomēr, ja dalībvalstis un Dalībvalstu komiteja iejaucas procedūrā, kuras rezultātā tiek pieņemts lēmums saistībā ar vielas izvērtēšanu, jākonstatē, ka minēto lēmumu pieņem *ECHA*. Šāds lēmums, kas tika pieņemts saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 51. panta 3. vai 6. punktu, kas piemērojams *mutatis mutandis* saskaņā ar minētās regulas 52. panta 2. punktu, tādējādi nav nedz dalībvalstu, nedz Dalībvalstu komitejas lēmums.

77 Otrkārt, jānorāda, ka prasības Apelācijas padomē priekšmets ir *ECHA* lēmums, ne tikai *ECHA* direktora vai tā sekretariāta veiktie pasākumi procedūrā, kuras rezultātā ir pieņemts šis lēmums.

78 Apelācijā par *ECHA* lēmumu Apelācijas padomes pārbaude tādējādi attiecas ne vienīgi uz *ECHA* direktora vai tā sekretariāta veiktajiem pasākumiem, bet gan, gluži pretēji, tie var attiekties uz visiem minētā lēmuma aspektiem.

79 Tādējādi, pretēji Vācijas Federatīvās Republikas apgalvotajam, apelācijā par lēmumu, kas pieņemts saistībā ar vielas izvērtēšanu, nekas neliedz Apelācijas padomei izvērtēt pamatus nolūkā apstrīdēt minētajā lēmumā ietvertos apsvērumus, par kuriem Dalībvalstu komitejā ir panākta vienprātīga vienošanās un kas saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 51. panta 6. punktu, kas piemērojams *mutatis mutandis* saskaņā ar minētās regulas 52. panta 2. punktu, veido šī lēmuma materiāltiesisko pamatu. Faktiski, kā izriet no šīs regulas 76. panta 1. punkta e) apakšpunkta, šādā kontekstā Dalībvalstu komiteja rīkojas kā *ECHA* struktūrvienība.

80 Šos apsvērumus neatspēko Vācijas Federatīvās Republikas argumenti saistībā ar attiecībām starp dalībvalstīm un to locekļiem Dalībvalstu komitejā, kas attiecas uz minētās komitejas nozīmīgumu un to, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 76. panta 1. punkta e) apakšpunktu šai komitejai ir jāatrisina iespējamās viedokļu atšķirības par lēmumu projektiem, kas piedāvāti, piemērojot minētās regulas VI sadaļu.

81 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jānoraida Vācijas Federatīvās Republikas argumenti saistībā ar dalībvalstu un Dalībvalstu komiteju nozīmīgo lomu procedūrā, kuras rezultātā tiek pieņemts lēmums saistībā ar vielas izvērtēšanu.

82 Treškārt, jāizvērtē Vācijas Federatīvās Republikas argumenti saistībā ar to, ka pastāv risks, ka procedūra, kas paredzēta lēmumu pieņemšanai saistībā ar vielu izvērtēšanu, kurā nozīmīga loma esot piešķirta dalībvalstīm Dalībvalstu komitejā vai ārpus tās, varētu tikt apieta, ja Apelācijas padomei būtu kompetence pārbaudīt *ECHA* lēmumā ietvertos apsvērumus, kuru pamatā ir vienprātīga vienošanās Regulas Nr. 1907/2006 51. panta 3. vai 6. punkta izpratnē, kas piemērojami *mutatis mutandis* saskaņā ar minētās regulas 52. panta 2. punktu.

83 Šādā kontekstā Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka ar Regulas Nr. 1907/2006 93. panta 3. punktu nevar atspēkot nedz funkcionālo "duālismu" starp *ECHA*, no vienas puses, un dalībvalstīm vai Dalībvalstu komiteju, no otras puses, nedz *ECHA* lēmumu pieņemšanas pilnvaru materiāltiesiskos ierobežojumus izvērtēšanas procedūrā. Tā norāda, ka, ņemot vērā, ka *ECHA* nav kompetences pieņemt lēmumu, ja nav dalībvalstu konsensa, vai pretēji šim konsensam, tā tas ir arī Apelācijas padomes gadījumā. Šajā ziņā neesot nozīmes salīdzinājumam ar citām Savienības aģentūrām, jo nevienai citai aģentūrai neesot salīdzināmu procesuālo noteikumu un līdzīgas Dalībvalstu komitejas, kas tik būtiskā veidā iesaistītu dalībvalstis lēmumu pieņemšanas procesā, padarot pašas lēmumu pieņemšanas pilnvaras atkarīgas no to gribas.

84 No vienas puses, ir jānoraida Vācijas Federatīvās Republikas izvirzītais arguments attiecībā uz to, ka, ja Apelācijas padome varētu izvērtēt tādu pamatu pamatotību, kuru nolūks ir pierādīt būtisku kļūdu esamību *ECHA* lēmumā, pastāvētu risks, ka tiktu apstrīdēta dalībvalstu vai Dalībvalstu komitejas loma procedūrā, kas paredzēta lēmumu pieņemšanai saistībā ar vielas izvērtēšanu.

85 Faktiski šādā kontekstā ir jāatgādina, ka Apelācijas padome, kurā ir iesniegta apelācija par lēmumu, kas pieņemts saistībā ar vielas izvērtēšanu, pati neveic šīs vielas izvērtēšanu, bet gan vienīgi pārbauda, vai minētajā lēmumā ir pieļauta kļūda.

86 Turklāt, kad Apelācijas padome pārbauda *ECHA* lēmumu, tā neveic pārbaudi, kas būtu pielīdzināma tām, ko veic šīs aģentūras kompetentās struktūrvienības procedūrā, kuras rezultātā tika pieņemts šis lēmums, un nepiemēro tos pašus procesuālos noteikumus, kas ir piemērojami, *ECHA* lemjot pirmajā instancē, bet gan vienīgi uz sacīkstes principu balstītā procedūrā izvērtē, vai minētajā lēmumā ir pieļauta kļūda (šajā nozīmē skat. šīs dienas spriedumu, *BASF Grenzach*/*ECHA*, T-125/17, 59.–86. punkts).

87 Turpretī šī sprieduma 48.–64. punktā norādīto iemeslu dēļ no atbilstošajām tiesību normām nevar secināt, ka Savienības likumdevēja nolūks būtu bijis nepieļaut, ka Apelācijas padome būtu kompetenta izvērtēt pamatu, kuru nolūks ir pierādīt būtisku kļūdu esamību *ECHA* lēmumā, pamatotību.

88 No otras puses, jāatgādina, ka, piemērojot Regulas Nr. 1907/2006 93. panta 3. punktu, ja tajā celtā apelācija ir pamatota, Apelācijas padome neapšaubāmi var īstenot visas *ECHA* kompetencē esošās pilnvaras vai nodot lietu šīs aģentūras kompetentajai struktūrvienībai tālāku darbību veikšanai.

89 Tomēr Regulas Nr. 1907/2006 93. panta 3. punktā Apelācijas padomei ir piešķirta diskrecionārā vara (šīs dienas spriedums, *BASF Grenzach*/*ECHA*, T-125/17, 119. punkts). Īstenojot šo diskrecionāro varu, minētajai padomei ne tikai ir jāizvērtē, vai pēc apelācijas izvērtēšanas tās rīcībā ir elementi, kas tai ļauj pieņemt pašai savu lēmumu, bet tai ir jāņem vērā arī noteikumi, kas reglamentē *ECHA* lēmuma pieņemšanai paredzēto procedūru, šai aģentūrai lemjot pirmajā instancē. Tādējādi, lai gan šajā procedūrā atsevišķiem dalībniekiem ir piešķirta nozīmīga loma, tāpat, kā procedūrā, pieņemot lēmumus saistībā ar lietas materiālu un vielu izvērtēšanu, tas ir paredzēts dalībvalstīm un Dalībvalstu komitejai (skat. šī sprieduma 68.–74. punktu), Apelācijas padomei ir jāuzdod jautājums, vai galīgā lēmuma pieņemšana tās līmenī atbilst Regulas Nr. 1907/2006 mērķiem, vai arī noteikumu, kas reglamentē procedūru *ECHA*, minētajai aģentūrai lemjot pirmajā instancē, un tās mērķu ievērošana pieprasa, lai lieta tiktu nosūtīta atpakaļ šīs aģentūras kompetentajai struktūrvienībai. Šādā kontekstā tai arī jāņem vērā minētās regulas 67. apsvērums, no kura izriet, ka procedūras, kas paredzēta vielu un lietas materiālu izvērtēšanai, pamatā ir princips, saskaņā ar kuru kopējai vienošanās starp dalībvalstīm vai Dalībvalstu komitejā par lēmumu projektiem esot jāveido pamats efektīvai sistēmai, kurā tiek ievērots subsidiaritātes princips (šajā nozīmē skat. šīs dienas spriedumu, *BASF Grenzach*/*ECHA*, T-125/17, 115.–120. punkts).

90 No tā izriet, ka pretēji Vācijas Federatīvās Republikas norādītajam, tāda nostāja, saskaņā ar kuru Apelācijas padomei ir kompetence pārbaudīt *ECHA* lēmumā ietvertos apsvērumus, šai aģentūrai lemjot pirmajā instancē, kuru pamatā ir vienprātīga vienošanās Regulas Nr. 1907/2006 51. panta 3. vai 6. punkta izpratnē, kas piemērojams *mutatis mutandis* saskaņā ar minētas regulas 52. panta 2. punktu, nevar apstrīdēt būtisko lomu, kāda ar šīm tiesību normām ir piešķirta dalībvalstīm vai Dalībvalstu komitejai, pieņemot lēmumus saskaņā ar vielu izvērtēšanu.

91 Otrām kārtām, pirmajā pamatā Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka jebkādi grozījumi lēmumā, kas pieņemts saistībā ar vielas izvērtēšanu, ir pielīdzināmi jaunai lēmuma redakcijai, jo pat grozījumi vai atsevišķu šī lēmuma daļu atcelšana varot grozīt vērtējuma "globālo stratēģiju". Tādējādi jebkādiem grozījumiem šādā lēmumā esot nepieciešama dalībvalstu lēmuma pieņemšana, jo saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 76. panta 1. punkta e) apakšpunktu Dalībvalstu komiteja esot atbildīga par viedokļu atšķirību atrisināšanu starp dalībvalstīm izvērtējuma procedūrā. Apelācijas padome nevarot grozīt dalībvalstu vai Dalībvalstu komitejas paredzēto "testu stratēģiju".

92 *ECHA*, Komisija un sabiedrības, kas iestājušās lietā, šos argumentus apstrīd.

93 Šajā ziņā, pirmkārt, jāatgādina, kā tika norādīts šī sprieduma 84.–87. punktā, ka apelācijā par lēmumu, kas pieņemts saistībā ar vielas izvērtēšanu, Apelācijas padome neveic aplūkotās vielas izvērtēšanu, bet gan vienīgi pārbauda, vai šajā lēmumā ir pieļauta kļūda.

94 Otrkārt, šī sprieduma 48.–64. punktā norādīto apsvērumu dēļ nevar uzskatīt, ka Savienības likumdevēja nolūks būtu bijis nepieļaut Apelācijas padomei izvērtēt pamatus saistībā ar kļūdām lēmuma, kas pieņemts saistībā ar vielas izvērtēšanu, pamatā. No tā izriet, ka šai padomei ir tiesības atcelt šādu lēmumu, ciktāl tajā ir pieļautas šādas kļūdas, pat ja tas daļēji vai pilnībā liek apšaubīt Dalībvalstu komitejas globālo stratēģiju minētajā vērtējumā. Turklāt nekas neliedz minētajai padomei ierobežot līdzīga lēmuma atcelšanas apjomu, ja daži no tajā ietvertajiem informācijas pieprasījumiem ir nošķirami no pārējiem. Tas tā ir arī attiecībā uz prasības iesniegt papildu informāciju elementiem, kuru atcelšana nemaina šīs prasības būtību.

95 Treškārt, attiecībā uz lēmuma, kas pieņemts saistībā ar vielas izvērtēšanu, atcelšanas sekām, no vienas puses, gadījumā, kad, piemērojot Regulas Nr. 1907/2006 93. panta 3. punktu, Apelācijas padome nodod lietu kompetentajai *ECHA* struktūrvienībai darbības veikšanai, minētajai struktūrvienībai ir jāizlemj, vai ir jāpieņem jauns lēmums. Šādā gadījumā minētās regulas 51. panta 3. vai 6. punktā paredzētā dalībvalstu vai Dalībvalstu komitejas loma netiek apšaubīta, ja tiek ievērots no Regulas Nr. 771/2008 18. panta izrietošais pienākums, saskaņā ar kuru šai struktūrvienībai ir saistošs minētās padomes veiktais lēmuma pamatojums, izņemot gadījumus, ja ir mainījušies lietas apstākļi. Tomēr šis pienākums ir uzskatāms vienīgi par Apelācijas padomes kompetences sekām, izvērtējot pamatus, kas attiecas uz kļūdām lēmuma, kas pieņemts saistībā ar vielas izvērtēšanu, pamatā.

96 No otras puses, attiecībā uz Regulas Nr. 1907/2006 93. panta 3. punktā paredzēto iespēju, ka Apelācijas padome pati pieņem galīgo lēmumu, īstenojot *ECHA* kompetencē esošas pilnvaras, jāatgādina, kā tas tika norādīts šī sprieduma 89. punktā, ka, īstenojot diskrecionāro varu, kas tai piešķirta saskaņā ar minētās regulas 93. panta 3. punktu, minētajai padomei ir jāņem vērā noteikumi, kas reglamentē *ECHA* lēmuma pieņemšanai paredzēto procedūru, šai aģentūrai lemjot pirmajā instancē, lomu, kas šajā procedūrā ir piešķirta dažādām struktūrvienībām, un šīs regulas 67. apsvērums, no kura izriet, ka procedūras, kas paredzēta vielu un lietas materiālu izvērtēšanai, pamatā ir princips, saskaņā ar kuru kopējai vienošanās starp dalībvalstīm vai Dalībvalstu komitejā par lēmumu projektiem esot jāveido pamats efektīvai sistēmai, kurā tiek ievērots subsidiaritātes princips.

97 Ņemot vērā šos apsvērumus, jānoraida Vācijas Federatīvās Republikas arguments par to, ka jebkādi grozījumi lēmumā, kas pieņemts saistībā ar vielas izvērtēšanu, esot pielīdzināmi jaunai šī lēmuma redakcijai, kas neatbilstot Regulas Nr. 1907/2006 noteikumiem.

98 Trešām kārtām, ceturtā pamata pirmajā daļā Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka Apelācijas padomē sasniedzamais kvorums esot daudz mazāks par to, kas esot jāsasniedz, pieņemot lēmumu saistībā ar vielas izvērtēšanu saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 51. panta 3. vai 6. punktu. Tā piebilst, ka saskaņā ar Regulas Nr. 771/2008 20. panta otro daļu minētās padomes lēmums tiek pieņemts ar tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Lai pieņemtu lēmumu, šai padomei tādējādi esot jāsasniedz daudz mazāks kvorums lēmuma pieņemšanai par to, kas ir paredzēts lēmumam saistībā ar vielas izvērtēšanu. Turklāt uztraucot tas, ka divas lēmumu pieņemošas personas, kurām nav nekādas tehniskas kvalifikācijas, var ar savu nelietpratīgo lēmumu aizstāt ekspertu viedokli, kas pausts Dalībvalstu komitejā.

99 *ECHA*, Komisija un sabiedrības, kas iestājušās lietā, šos argumentus apstrīd.

100 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 771/2008 20. panta otro daļu Apelācijas padomes lēmumi tiek pieņemti ar balsu vairākumu.

101 Tomēr, pretēji Vācijas Federatīvās Republikas norādītajam, tas, ka lēmums, ko pieņem saistībā ar vielas izvērtēšanu, *ECHA* līmenī var tikt pieņemts vienīgi tad, ja pastāv vienprātīga vienošanās Regulas Nr. 1907/2006 51. panta 3. vai 6. punkta izpratnē, lai gan Apelācijas padome lemj ar balsu vairākumu, neattaisno šīs padomes kompetences ierobežošanu attiecībā uz pamatiem, kas attiecas uz kļūdām šāda lēmuma pamatojumā.

102 Faktiski šī sprieduma 82.–89. punktā izklāstīto iemeslu dēļ nevar uzskatīt, ka dalībvalstu loma procedūrā, kurā tiek pieņemts lēmums saistībā ar vielas izvērtēšanu, varētu tikt apšaubīta Apelācijas padomē celtā apelācijā.

103 Ņemot vērā šos apsvērumus, arguments par atšķirībām saistībā ar kvorumu, kas jāsasniedz procedūrā *ECHA*, un kvorumu, kas jāsasniedz procedūrā Apelācijas padomē, ir jānoraida.

104 Ceturtām kārtām, ceturtā pamata pirmajā daļā Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka Apelācijas padomē ir ierobežots darbinieku skaits un ka tikai vienam minētās padomes loceklim ir tehniska kvalifikācija. Atbilstoši Regulas Nr. 1907/2006 89. pantam un Regulas Nr. 771/2008 1. panta 1. punktam šo padomi veidojot trīs locekļi, no tiem vismaz vienam ir jābūt ar juridisku kvalifikāciju un vismaz vienam – ar tehnisku kvalifikāciju.

105 *ECHA*, Komisija un sabiedrības, kas iestājušās lietā, šos argumentus apstrīd.

106 Šajā ziņā, pirmkārt, jāatgādina, ka apelācijā, kas celta par lēmumu, kas pieņemts saistībā ar vielas izvērtēšanu, Apelācijas padomei nav jāveic jauns minētās vielas izvērtējums. Tāpat ir jāatgādina, ka minētajai padomei, veicot pašai savu izvērtējumu, nav pašai jāpārbauda, vai ir jāpieprasa papildu informācija par šo vielu. Faktiski šādā apelācijā šī padome vienīgi izvērtē, vai prasītājas izstrādātie argumenti var pierādīt kļūdas esamību minētajā lēmumā.

107 Tādējādi Apelācijas padomes darba pienākumus vielas izvērtēšanas ietvaros nevar salīdzināt ar nozīmētās valsts iestādes darba pienākumiem.

108 Otrkārt, jāatgādina, ka šī sprieduma 48.–64. punktā norādīto apsvērumu dēļ no noteikumiem, kas piemērojami Apelācijas padomē celtām apelācijām, nevar secināt, ka Savienības likumdevēja nolūks būtu bijis ierobežot minētās padomes kompetenci, ciktāl tas attiecas uz pamatiem par kļūdām lēmuma, kas pieņemts saistībā ar vielas izvērtējumu, pamatojumā. Gluži pretēji, jānorāda, ka, lai gan saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 89. panta 1. punktu šo padomi veido trīs locekļi, no minētā panta 3. punkta otrās daļas izriet, ka *ECHA* valde pēc izpilddirektora ieteikuma var iecelt papildu locekļus un viņu vietniekus, ja tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu pietiekami drīzu apelāciju izskatīšanu. Turklāt nekas neliedz izveidot vairākas apelācijas padomes, kā tas ir citu Savienības aģentūru gadījumā.

109 Ņemot vērā šos elementus, jāsecina, ka arguments par Apelācijas padomes ierobežoto darbinieku skaitu nevar likt apšaubīt faktu, ka minētajai padomei ir kompetence, ciktāl tas attiecas uz pamatu par kļūdām lēmuma, kas pieņemts saistībā ar vielas izvērtējumu, pamatojumā izvērtēšanu. Tādējādi arī šis Vācijas Federatīvās Republikas arguments ir jānoraida.

110 Piektām kārtām, ceturtā pamata pirmajā daļā Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 91. panta 2. punktu apelācijām Apelācijas padomē ir atliekoša iedarbība. Nostāja, kas minētajai padomei ļautu veikt ievērojamas pārbaudes par *ECHA* lēmumā ietvertajiem vērtējumiem pirms pārbaudes, ko veic tiesa, tādējādi izraisītu nevajadzīgu kavēšanos un darbības traucējumus, kas neatbilstu nedz cilvēku veselības un vides aizsardzības mērķiem, kas sasniedzami ar minēto regulu saskaņā ar šīs regulas 1. panta 1. punktu, nedz šīs pašas regulas 1. panta 3. punktā minētajam piesardzības principam. Tomēr iespējas, ka *ECHA* varētu pieņemt lēmumus saistībā ar vielu izvērtēšanu, mērķis esot atvieglot un paātrināt lēmumu pieņemšanas procesus. Šie lēmumi esot vienīgi sākotnējais posms. Ja šai padomei tiktu ļauts pārbaudīt *ECHA* lēmumu pēc būtības, šis mērķis tiktu

apdraudēts, jo termiņš tādējādi būtu garāks gadījumā, ja attiecīgo lēmumu pieņemtu Komisija. Pārmērīgi ilgs apelācijas process neatbilstu arī Pamattiesību hartas 3. panta 1. punktam un tās 41. panta 1. punktam.

111 *ECHA*, Komisija un sabiedrības, kas iestājušās lietā, šos argumentus apstrīd.

112 Šajā ziņā, pirmkārt, jāatgādina, ka šī sprieduma 48.–64. punktā minēto apsvērumu dēļ nevar uzskatīt, ka Savienības likumdevēja nolūks būtu bijis nepieļaut, ka Apelācijas padome varētu norādīt uz kļūdām lēmuma, kas pieņemts saistībā ar vielas izvērtēšanu, pamatā.

113 Otrkārt, attiecībā uz Regulas Nr. 1907/2006 mērķiem ir jānorāda, ka no minētās regulas 1. panta 1. punkta neapšaubāmi izriet, ka tās nolūks ir nodrošināt augsta līmeņa cilvēku veselības un vides aizsardzību. Tomēr runa nav vienīgi par šīs regulas mērķiem. Proti, tā attiecas arī uz alternatīvu metožu izstrādi, lai novērtētu ar vielām saistītu apdraudējumu, kā arī brīvu vielu apriti iekšējā tirgū, vienlaicīgi uzlabojot konkurētspēju un jauninājumus. Turklāt, kā tostarp var secināt no šīs regulas 47. apsvēruma, tās mērķis ir izvairīties no izmēģinājumiem uz dzīvniekiem. Turklāt iespējas celt apelāciju Apelācijas padomē par atsevišķiem *ECHA* lēmumiem ar apturošu iedarbību mērķis ir izvairīties arī no jebkādiem šķēršļiem darījumdarbības brīvībai Pamattiesību hartas 16. panta izpratnē, kas esot saistīta ar kļūdainiem lēmumiem. Konkrētāk, attiecībā uz lēmumiem, kas pieņemti saistībā ar vielas izvērtēšanu, kuros tiek pieprasīta papildu informācija, līdzīgas apturošas iedarbības mērķis tādējādi ir izvairīties no tā, ka tiek veikti pētījumi, kas rada izmaksas reģistrētājiem un kas var ietvert izmēģinājumus uz dzīvniekiem, lai gan *ECHA* nebija tiesību tos prasīt.

114 Treškārt, attiecībā uz Vācijas Federatīvās Republikas argumentu attiecībā uz to, ka *ECHA* piešķirtās iespējas pieņemt lēmumus saistībā ar vielas izvērtēšanu mērķis bija atvieglot un paātrināt lēmumu pieņemšanas procesus, jānorāda, ka no Regulas Nr. 1907/2006 94. panta 1. punkta izriet, ka atsevišķas *ECHA* darbības nevar pārsūdzēt Apelācijas padomē. Tādējādi procedūrā, kas ir paredzēta kandidātvielu noteikšanai saskaņā ar minētās regulas 57. un 59. pantu, ir arī paredzēts, ka šādu lēmumu var pieņemt *ECHA* līmenī, ja pastāv vienošanās starp dalībvalstīm vai Dalībvalstu komitejā, un ka pretējā gadījumā lēmums tiek pieņemts Komisijas līmenī. Tomēr, pretēji tam, kas ir paredzēts lēmumiem, kas tiek pieņemti saistībā ar vielas izvērtēšanu, Apelācijas padomē nevar celt apelāciju, kam būtu automātiska apturoša iedarbība attiecībā uz šādu aktu. Gluži pretēji, saskaņā ar šīs regulas 94. panta 1. punktu šādi akti ir jāapstrīd prasībā Vispārējā tiesā, un prasībai tajā nav automātiskas apturošas iedarbības.

115 Ņemot vērā šos elementus, jāsecina, ka runa ir par apzinātu Savienības likumdevēja izvēli konkrētu *ECHA* aktu gadījumā, bet ne attiecībā uz citiem aktiem, paredzēt iespēju tos pārsūdzēt Apelācijas padomē ar automātisku atliekošu iedarbību.

116 Ceturtkārt, šādā kontekstā arī jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 89. panta 3. punkta otro daļu Apelācijas padome var iecelt papildu locekļus, ja tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu pietiekami drīzu apelāciju izskatīšanu (skat. šī sprieduma 108. punktu).

117 Ņemot vērā šos elementus, jāsecina, ka arguments attiecībā uz iespējamiem kavējumiem, ko izraisa apelāciju automātiskā apturošā iedarbība Apelācijas padomē, nevar likt apšaubīt faktu, ka minētajai padomei ir kompetence izskatīt pamatus saistībā ar kļūdām, kas pieļautas lēmuma, kas pieņemts saistībā ar vielas izvērtēšanu, pamatā. Tādējādi arī šis Vācijas Federatīvās Republikas arguments ir jānoraida.

118 Sestām kārtām, ceturtā pamata pirmajā daļā Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka iespēja Apelācijas padomei pārbaudīt *ECHA* vērtējumus pēc būtības radītu nesaskanīgus rezultātus attiecībā uz Savienības tiesas veikto pārbaudi. No vienas puses, ja Apelācijas padome pārbaudītu *ECHA* lēmumu, tiktu ierobežota tiesiskā aizsardzība. *ECHA* nevarētu apstrīdēt lēmumu, iesniedzot apelāciju vai citā veidā. Savukārt dalībvalstīm būtu jāsamierinās ar minētās padomes veiktu pārbaudi par kļūdu vērtējumā esamību. No otras puses, ja lēmumu pieņemtu Komisija, pārbaudi veiktu Vispārējā tiesa.

119 *ECHA*, Komisija un sabiedrības, kas iestājušās lietā, šos argumentus apstrīd.

120 Šajā ziņā, pirmkārt, jānorāda, ka pārbaudes, ko Savienības tiesa veic par Apelācijas padomes lēmumu saistībā ar apelāciju par lēmumu, kas pieņemts saistībā ar vielas izvērtēšanu, intensitāte neatšķiras no tās, ko tā veic par Komisijas lēmumu saistībā ar vielas izvērtēšanu. Faktiski runa ir par tiesiskuma pārbaudi. Saskaņā ar judikatūru šī pārbaude ir ierobežota, ja runa ir par ļoti sarežģītu zinātnisku un tehnisku faktu izvērtēšanu. Proti, šādu vērtējumu gadījumā Savienības tiesa vienīgi pārbauda, vai tajos nav pieļauta acīmredzama kļūda, nepareizi izmantotas pilnvaras, kā arī, vai lēmuma autors nav acīmredzami pārsniedzis savas novērtējuma brīvības robežas (skat. spriedumu, 2011. gada 21. jūlijs, *Etimine*, C-15/10, EU:C:2011:504, 60. punkts un tajā minētā judikatūra).

121 Otrkārt, ir tiesa, ka tad, kad Vispārējā tiesa pārbauda Komisijas lēmumu, kas pieņemts saistībā ar vielas izvērtēšanu, tā veic tiešu pārbaudi par lēmumu, kas pieņemts saistībā ar vielas izvērtēšanu, savukārt prasībā par Apelācijas padomes lēmumu tā vienīgi pārbauda minētās padomes lēmumu. Kā tika norādīts šī sprieduma 60.–62. punktā, šādā kontekstā Vispārējās tiesas pārbaude tādējādi ir par šīs padomes veiktu pārbaudi.

122 Tomēr, kā izriet no Regulas Nr. 1907/2006 91. panta 1. punkta un minētās regulas 94. panta 1. punkta, tās ir apzinātas Savienības likumdevēja izvēles sekas. Proti, kā tika norādīts šī sprieduma 114. un 115. punktā, atsevišķus *ECHA* aktus var apstrīdēt tieši Savienības tiesā. Tomēr, pretēji Vācijas Federatīvās Republikas norādītajam, šādu apzinātu izvēli nevar uzskatīt par nesaskanīgu rezultātu, kas varētu attaisnot Apelācijas padomes kompetences ierobežošanu, ciktāl tā attiecas uz pamatu saistībā ar kļūdām lēmuma, kas pieņemts saistībā ar vielas izvērtēšanu, pamatojumā, izvērtējumu.

123 Ņemot vērā šos apsvērumus, arī šie argumenti ir jānoraida.

124 Septītām kārtām, jānoraida arguments par to, ka kļūdu vērtējumā esamības pārbaude esot tiesām rezervēts uzdevums, kuru Vācijas Federatīvā Republika izvirza ceturtā pamata pirmajā daļā. Faktiski, no vienas puses, kā tika norādīts šī sprieduma 54.–56. punktā, Savienības likumdevējs ir paredzējis, ka atsevišķiem *ECHA* lēmumiem, piemēram, lēmumiem, kas ir pieņemti saistībā ar vielas izvērtēšanu, ir iespējams iesniegt apelāciju Apelācijas padomē, kuras ietvaros šī padome izvērtē, vai prasītājas izvirzītie argumenti var pierādīt kļūdu esamību minētās aģentūras lēmumā, tai lemjot pirmajā instancē. No otras puses, jākonstatē, ka nav Vācijas Federatīvās Republikas argumentu, kas varētu apstiprināt tās apgalvojumu, saskaņā ar kuru kļūdu vērtējumā esamības pārbaude būtu jārezervē tiesām.

125 Astotām kārtām, trešajā pamatā Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 67. apsvērumu lēmuma, kas pieņemts saistībā ar vielas izvērtēšanu, pamatā ir dalībvalstu vai Dalībvalstu komitejas kopīga vienošanās par to lēmumu projektiem. *ECHA* loma esot vienīgi koordinēt un atbalstīt dalībvalstu lēmumu pieņemšanas procesus. Pieņemot autonomu lēmumu *ECHA* vietā attiecībā uz vērtējuma pamatotību, Apelācijas padome esot pārkāpusi subsidiaritātes principu un [kompetences] piešķiršanas principu. Konkrētāk, attiecībā uz šo pēdējo principu Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka, vispirms, ja Savienības likumdevējs būtu vēlējies uzticēt šādu kompetenci *ECHA*, tas tai būtu tieši deleģējis atbildību, kā tas to esot darījis tostarp galīga reģistrācijas atteikuma gadījumā. Tālāk Regulas Nr. 1907/2006 51. panta 3. un 6. punktā esot noteikta *ECHA* kompetence. Visbeidzot, arī minētās regulas 93. panta 3. punkts neļaujot uzskatīt, ka Apelācijas padomei būtu plašāka kompetence. Ciktāl tajā minētajai padomei esot ļauts īstenot jebkādas pilnvaras, kas ietilpst *ECHA* kompetencē, runa esot par šīs regulas 51. pantā paredzēto ierobežoto kompetenci. Šai padomei esot arī izvēle nodot lietu šīs aģentūras kompetentajai struktūrvienībai darbības veikšanai.

126 *ECHA*, Komisija un sabiedrības, kas iestājušās lietā, šos argumentus apstrīd.

127 Pirmkārt, jānoraida Vācijas Federatīvās Republikas arguments saistībā ar kompetences piešķiršanas principa pārkāpšanu LES 5. panta 1. un 2. punkta izpratnē, saskaņā ar kuriem Savienība darbojas tikai to kompetenču robežās, ko tai Līgumos piešķirušas dalībvalstis, lai sasniegtu tajos paredzētos mērķus, un kompetence, kas Līgumos nav piešķirta Savienībai, paliek dalībvalstīm.

128 Proti, Regula Nr. 1907/2006 tika pieņemta, pamatojoties uz EKL 95. pantu (LESD 114. pants), un Regula Nr. 771/2008 – pamatojoties uz Regulas Nr. 1907/2006 93. panta 4. pantu un šīs pēdējās minētās regulas 132. pantu.

129 Kā tika norādīts šī sprieduma 48.–124. punktā, Vācijas Federatīvā Republika nav izvirzījusi argumentu, kas varētu pierādīt, ka, izvērtējot pamatus saistībā ar kļūdām lēmuma, kas pieņemts saistībā ar vielas izvērtēšanu, pamatojumā, Apelācijas padome būtu rīkojusies ārpus kompetencēm, kas tai piešķirtas Regulās Nr. 1907/2006 un Nr. 771/2008.

130 Ņemot vērā šos apsvērumus, jānoraida arī arguments par kompetenču piešķiršanas principu.

131 Otrkārt, jānoraida Vācijas Federatīvās Republikas arguments par to, ka Apelācijas padome ir pārkāpusi subsidiaritātes principu.

132 No vienas puses, ciktāl šis arguments attiecas uz Regulas Nr. 1907/2006 67. apsvērumu, jāatgādina, ka no tā izriet, ka Savienības likumdevējs ir uzskatījis, ka minētajā regulā ieviestā sistēma, saskaņā ar kuru lēmumi, kas pieņemti, izvērtējot vielu, un kas pieņemti *ECHA* līmenī, ir pamatoti ar kopējo vienošanos Dalībvalstu komitejā, atbilst subsidiaritātes principam.

133 Tomēr, kā jau tika norādīts tostarp šī sprieduma 82.–103. punktā, Apelācijas padomes kompetence izvērtēt pamatus ar mērķi apstrīdēt izvērtēšanas lēmuma pamatojumu atbilst Regulas Nr. 1907/2006 67. apsvērumam. Tādējādi šis arguments ir jānoraida, ciktāl tas izriet no minētā apsvēruma.

134 No otras puses, ciktāl Vācijas Federatīvās Republikas arguments attiecas uz subsidiaritātes principu LES 5. panta 1. un 3. punkta izpratnē, jāatgādina, ka saskaņā ar šo principu jomās, kuras nav ekskluzīvā Savienības kompetencē, Savienība rīkojas tikai tad, ja dalībvalstis centrālā vai reģionālā un vietējā līmenī nevar pietiekami labi īstenot paredzētās darbības mērķus, bet ierosinātās darbības mēroga vai seku dēļ tie ir labāk sasniedzami Savienības līmenī.

135 Tomēr ir jākonstatē, ka Vācijas Federatīvā Republika nav izstrādājusi detalizētu argumentu, kas varētu pierādīt, ka nav ievērots subsidiaritātes princips LES 5. panta 1. un 3. punkta izpratnē. Tādējādi ir jānoraida no minētā principa izrietošais arguments un līdz ar to ir jānoraida visi argumenti saistībā ar subsidiaritātes principa pārkāpšanu.

136 Devītām kārtām, devītajā pamatā Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka Apelācijas padome neesot ievērojusi Tiesas izstrādātos principus judikatūrā, saskaņā ar kuru Komisija nevarot deleģēt diskrecionāras lēmumu pieņemšanas pilnvaras Savienības aģentūrām (spriedumi, 1958. gada 13. jūnijs, *Meroni*/Augstā iestāde, 9/56, EU:C:1958:7, un 1958. gada 13. jūnijs, *Meroni*/Augstā iestāde, 10/56, EU:C:1958:8). Saskaņā ar minēto judikatūru būtu jāierobežo jebkāda Komisijas pilnvaru deleģēšana aģentūrām un jāievēro objektīvi kritēriji. Šī judikatūra esot jāņem vērā, piemērojot Regulu Nr. 1907/2006, ciktāl tā attiecas uz Komisijas kompetenču deleģēšanu *ECHA* saistībā ar lēmumiem, kas pieņemti, veicot izvērtēšanu. Šāda kompetenču deleģēšana attiecoties ne tikai uz tehniskiem jautājumiem, bet arī uz jautājumiem saistībā ar novērtējuma brīvību attiecīgās judikatūras izpratnē. Minētajā regulā Savienības likumdevējs esot ņēmis vērā deleģēšanas aizliegumu, kā arī *a priori* lēmumu klasifikācijas neesamību, izvērtējot vielu, paredzot, ka *ECHA* līmenī pieņemtu vielu izvērtēšanas lēmumu pamatā ir jābūt vienprātīgam konsensam starp dalībvalstu kompetentajiem speciālistiem saistībā ar nepieciešamību īstenot konkrētu kādas vielas izvērtēšanu. Proti, konsenss varētu tikt panākts vienīgi divos gadījumos. Pirmajā gadījumā runa būtu par saistītu lēmumu, kad

lēmums ir acīmredzams, ņemot vērā attiecīgo situāciju. Otrajā gadījumā runa būtu par diskrecionāru lēmumu, kad zinātniskā un tehniskā situācija ir nedaudz mazāk acīmredzama, bet tā varētu tikt atrisināta acīmredzamā veidā, ņemot vērā politiska, ekonomiska un sociāla rakstura bažas. Šādā gadījumā formāls konsenss starp dalībvalstīm nodrošinātu lēmuma pamatojuma pareizumu un vienlaicīgi sniegtu ievērojamu leģitimitāti *ECHA* ar dalībvalstu pārstāvju palīdzību, kuriem būtu saistošas instrukcijas un kuri būtu demokrātiski leģitīmi. Vienošanās vienprātīgais raksturs arī ļautu pieņemt, ka arī Komisija būtu varējusi ātri un bez grūtībām pieņemt šo lēmumu ar dalībvalstu dalību komitejas procedūrā. Tādējādi Komisijas izmantošana būtu vien formalitāte. Šāda konsensa neesamības gadījumā *ECHA* tiktu liegtas lēmuma pieņemšanas pilnvaras un tādējādi atbilstoši šīs regulas 51. panta 7. punktam un 133. panta 3. punktam tiktu piemērota parastā Komisijas lēmumu pieņemšanas procedūra. Ja Apelācijas padome varētu aizstāt diskrecionāru lēmumu, kura pamatā ir Dalībvalstu komitejā panākta vienprātīga vienošanās, ar savu lēmumu, tas izjauktu sarežģīto institucionālo līdzsvaru, kas pastāvot starp dalībvalstīm, *ECHA* un Komisiju. Šādā gadījumā, pretēji iepriekš minētajai judikatūrai, aģentūra autonomā veidā pieņemtu diskrecionāru lēmumu, no tā izslēdzot jebkādas formālas garantijas.

137 *ECHA*, Komisija un sabiedrības, kas iestājušās lietā, šos argumentus apstrīd.

138 Pirmām kārtām, ciktāl Vācijas Federatīvā Republika atsaucas uz 1958. gada 13. jūnija spriedumu *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7) un 1958. gada 13. jūnija spriedumu *Meroni*/Augstā iestāde (10/56, EU:C:1958:8), jāatgādina, ka šie spriedumi attiecas uz gadījumu, kad Komisija bija deleģējusi savas pilnvaras. Tādējādi šo judikatūru šajā gadījumā nevar tieši piemērot. Faktiski, no vienas puses, *ECHA* un tās Apelācijas padomes pilnvaras, kas tiek aplūkotas šajā gadījumā, tām netika piešķirtas ar Komisijas deleģējumu. Runa ir par Savienības likumdevēja piešķirtajām pilnvarām Regulas Nr. 1907/2006 ietvaros. No otras puses, *ECHA* nav privāto tiesību subjekts, bet gan Savienības vienība, kuru ir izveidojis minētais likumdevējs.

139 Otrām kārtām, jāatgādina, ka, ciktāl tas attiecas uz Savienības vienību, ko ir izveidojis tās likumdevējs, judikatūrā ir precizēts, ka pilnvaru piešķiršana šādai vienībai ir saderīga ar Līgumu prasībām, ja runa nav par normatīva rakstura aktiem un ja piešķirtās pilnvaras ir noteiktas precīzi un tās var būt tiesas pārbaudes priekšmets (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 22. janvāris, Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome, C-270/12, EU:C:2014:18, 41.–55. un 63.–68. punkts).

140 Šādā kontekstā ir jākonstatē, ka Vācijas Federatīvā Republika neizvirza argumentus nolūkā pierādīt, ka kompetences pieņemt lēmumus, izvērtējot vielu, apstākļos, kas noteikti Regulas Nr. 1907/2006 51. panta 3. vai 6. punktā, piešķiršana *ECHA* neatbilstu šiem principiem. Faktiski Vācijas Federatīvā Republika vienīgi norāda, ka, izvērtējot pamatus attiecībā uz kļūdām benpata izvērtējuma pamatā, Apelācijas padome neesot ievērojusi iepriekš atgādinātos principus.

141 Turklāt, ciktāl Vācijas Federatīvās Republikas argumenti attiecas uz Apelācijas padomi, jāatgādina, ka gan Dalībvalstu komiteja, gan Apelācijas padome ir *ECHA* sastāvdaļas. Pretēji Vācijas Federatīvās Republikas norādītajam, atceļot *ECHA* lēmumu tajā pieļauto būtisku kļūdu dēļ, kas ietekmē šo lēmumu, minētā padome līdz ar to nepārsniedz *ECHA* kā aģentūrai piešķirtās pilnvaras.

142 Šādā kontekstā arī jānorāda, kā izriet no Regulas Nr. 1907/2006 94. panta 1. punkta, ka paši Apelācijas padomes lēmumi var būt tiesas pārbaudes priekšmets Vispārējā tiesā.

143 Trešām kārtām, ciktāl Vācijas Federatīvās Republikas argumentu mērķis ir pierādīt, ka Apelācijas padome ir iejaukusies Dalībvalstu komitejas komptencē, pirmkārt, jāatgādina, kā norādīts šī sprieduma 85. un 86. punktā, ka, pārbaudot tajā celtās apelācijas pamatotību, Apelācijas padome vienīgi pārbauda, vai tajā apstrīdētajā lēmumā nav pieļauta kļūda. Tā tādējādi pārbauda, vai *ECHA* nav pieļāvusi kļūdu attiecībā uz noteikumu, kas reglamentē lēmumu pieņemšanu, izvērtējot vielu, piemērošanu.

144 Otrkārt, attiecībā uz pilnvarām, kas piemīt Apelācijas padomei saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 93. panta 3. punktu, ja tajā celtā apelācija ir pamatota, vispirms nevar uzskatīt, ka minētā padome būtu pārsniegusi pilnvaras, nododot lietu *ECHA* kompetentajai struktūrvienībai.

145 Turklāt, ja Apelācijas padome nolemj pati īstenot jebkādas pilnvaras, kas ietilpst *ECHA* kompetencē, saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 93. panta 3. punktu, ir jāatgādina, kā tika noteikts šī sprieduma 89. punktā, ka, īstenojot diskrecionārās pilnvaras, kas tai piešķirtas ar minēto tiesību normu, tai ir jāņem vērā noteikumi, kas reglamentē procedūru, kas ir paredzēta *ECHA* lēmuma pieņemšanai, ja pēdējā minētā lemj pirmajā instancē, lomu, kas šajā procedūrā piešķirta dažādām struktūrvienībām, un minētās regulas 67. apsvērumu, no kura izriet, ka procedūras, kas paredzēta vielas un lietas materiālu izvērtēšanai, pamatā ir princips, saskaņā ar kuru starp dalībvalstīm vai Dalībvalstu komitejā panāktai kopējai vienošanās par lēmumu projektiem esot jāveido pamats efektīvai sistēmai, kurā tiek ievērots subsidiaritātes princips.

146 Visbeidzot, ciktāl Vācijas Federatīvā Republika ar saviem argumentiem no jauna apgalvo, ka pamatu, kas attiecas uz lēmuma, izvērtējot vielu, pamatojuma izvērtēšana neatbilst Regulas Nr. 1907/2006 67. apsvērumam, kompetences piešķiršanas principam vai subsidiaritātes principam, tie ir jānoraida to pašu iemeslu dēļ, kas tika norādīti šī sprieduma 89. un 125.–135. punktā.

147 Tādējādi arī šie Vācijas Federatīvās Republikas argumenti ir jānoraida.

148 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jānoraida visi argumenti, ko Vācijas Federatīvā Republika norādījusi pirmajā līdz trešajā pamatā, kā arī ceturtā pamata pirmajā daļā.

B. Par piekto pamatu saistībā ar pienākuma norādīt pamatojumu neievērošanu

149 Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka apstrīdētajā lēmumā Apelācijas padome nav ievērojusi pienākumu norādīt pamatojumu. Tā uzskata, ka, ņemot vērā neprecīzo kompetences sadali starp dažādām *ECHA* struktūrvienībām un bažas par Regulas Nr. 1907/2006 sistēmā paredzētā līdzsvara izjaukšanu, minētajai padomei esot vajadzējis detalizēti norādīt savu kompetenci lēmumu, kas pieņemti, izvērtējot vielu, pamatojuma kontrolei. Šis pienākums norādīt pamatojumu neesot izpildīts, atsaucoties uz lēmumiem, kurus Savienības tiesas pieņēmušas par savu kompetenci dažādās situācijās.

150 *ECHA*, Komisija un sabiedrības, kas iestājušās lietā, šos argumentus apstrīd.

151 Saskaņā ar LESD 296. panta otro daļu tiesību aktos ir sniegts to pieņemšanas pamatojums, kā arī norādīti visi priekšlikumi, ieteikumi, iniciatīvas, lūgumi vai atzinumi, kas paredzēti Līgumos. Konkrētāk, attiecībā uz lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar Regulu Nr. 1907/2006, minētās regulas 130. pantā ir paredzēts, ka tie ir jāpamato.

152 No judikatūras izriet, ka LESD 296. pantā prasītajam pamatojumam ir jābūt pielāgotam attiecīgā akta būtībai un tam nepārprotami un viennozīmīgi jāatspoguļo iestādes – akta autores – argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām noskaidrot pieņemtā akta pamatojumu un kompetentajai tiesai veikt pārbaudi. Tomēr netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un tiesiskie apstākļi. Faktiski saskaņā ar iedibinātu judikatūru jautājums, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai tā tekstu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tās tiesību normas, kuras reglamentē attiecīgo jomu (skat. spriedumu, 2016. gada 15. septembris, *Crosfield Italia*/*ECHA*, T-587/14, EU:T:2016:475, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).

153 Attiecībā uz apstrīdētā lēmuma pamatojumu, pirmkārt, ir jākonstatē, ka no tā skaidri izriet, ka Apelācijas padome uzskatīja, ka tai ir kompetence izskatīt tajā celtās apelācijas pamatus saistībā ar kļūdām benpata izvērtēšanas pamatojumā. Otrkārt, ņemot vērā šī sprieduma 43.–148. punktā minētās tiesību normas, iemesli, kuru dēļ minētajai padomei ir šāda kompetence, skaidri izriet no Regulu

Nr. 1907/2006 un Nr. 771/2008, kas tai ir piemērojamas, noteikumiem. Treškārt, jākonstatē, ka Vācijas Federatīvā Republika neapgalvo, ka procedūrā Apelācijas padomē pēdējā minētā nebūtu pienācīgā veidā atbildējusi uz atsevišķiem argumentiem saistībā ar tās kompetenci.

154 Ņemot vērā šos elementus, jākonstatē, ka apstrīdētā lēmuma pamatojums ļāva Vācijas Federatīvajai Republikai uzzināt apstrīdētā lēmuma pamatojumu un ļauj Vispārējai tiesai īstenot savu pārbaudi, un tādējādi tas ir pietiekams.

155 Tādējādi piektais pamats ir jānoraida.

C. Par ceturtā pamata otro daļu un sesto pamatu, kuru mērķis ir pierādīt, ka Apelācijas padome ir pieļāvusi kļūdas, izvērtējot tajā iesniegtos pamatus

156 Ceturtā pamata otrajā daļā un sestajā pamatā Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka Apelācijas padome esot pieļāvusi kļūdas, izvērtējot pamatus par pamatojuma jautājumiem saistībā ar izvērtēšanas procedūru.

157 Konkrētāk, Vācijas Federatīvā Republika norāda uz kļūdām Apelācijas padomes apsvērumos, kas iekļauti minētajā padomē celtās apelācijas pirmajā līdz trešajā pamatā un apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 3) punktā.

158 Vispirms ir jāizvērtē argumenti saistībā ar Apelācijas padomē celtās apelācijas pirmā pamata izvērtēšanu, tad – argumenti saistībā ar minētās apelācijas otrā pamata izvērtēšanu un, visbeidzot, argumenti saistībā ar šīs apelācijas trešā pamata izvērtēšanu un apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 3) punktu.

1. Par argumentiem saistībā ar Apelācijas padomē celtās apelācijas pirmā pamata izvērtēšanu

159 Apstrīdētā lēmuma 24.–155. punktā Apelācijas padome izvērtēja tajā celtās apelācijas pirmo pamatu saistībā ar to, ka prasības veikt testus atbilstoši metodei Nr. 309 un metodei Nr. 308 neatbilst samērīguma principam.

160 Pirmais Apelācijas padomē celtās apelācijas pamats ir izteikts četrās daļās. Pirmā daļa attiecas uz to, ka nav nepieciešams veikt papildu testus par benpata noturīgumu, otrā – uz to, ka veicamais tests atbilstoši metodei Nr. 309 nav piemērots izvirzītā mērķa sasniegšanai, trešā – uz to, ka tests, kas veikts saskaņā ar metodi Nr. 308, nav atbilstošs, lai sasniegtu izvirzīto mērķi, un ceturtā – ka šie testi nav uzskatāmi nedz par piemērotāko, nedz mazāk kaitīgo izvēli.

161 Šīs apelācijas ceturtā pamata otrajā daļā un sestajā pamatā Vācijas Federatīvā Republika izvirza argumentus nolūkā apstrīdēt apsvērumus, kurus Apelācijas padome ir izstrādājusi, izvērtējot Apelācijas padomē celtās apelācijas pirmā pamata pirmās trīs daļas.

a) Par argumentiem saistībā ar Apelācijas padomē iesniegtā pirmā pamata pirmās daļas izvērtēšanu

162 Apstrīdētā lēmuma 39.–88. punktā Apelācijas padome izvērtēja un noraidīja tajā celtās apelācijas pirmā pamata pirmo daļu saistībā ar to, ka, ciktāl tas attiecas uz benpata noturību, nav nepieciešams veikt papildu testus. Izvērtējusi argumentus, ko šajā ziņā iesniedz sabiedrības, kas iestājušās lietā, tā secināja, ka tie nevar pierādīt kļūdu *ECHA* secinājumā, atbilstoši kuram prasības iesniegt papildu informāciju par benpata noturību ir attaisnojamas, ņemot vērā šīs vielas potenciālo risku cilvēku veselībai un videi.

163 Šīs apelācijas ceturtā pamata otrajā daļā Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma 41. punktā Apelācijas padome esot pieļāvusi kļūdu, veicot pārāk intensīvu pārbaudi. Tā uzskata, ka minētajai padomei vajadzējis vienīgi pārbaudīt *ECHA* lēmumā ietverto apsvērumu zinātniskās robežas. Tomēr šī padome esot iejaukusies Dalībvalstu komitejas lomā un tādējādi esot pārsniegusi savu pārbaudes pilnvaru robežas.

164 *ECHA*, Komisija un sabiedrības, kas iestājušās lietā, šos argumentus apstrīd.

165 Šie argumenti ir jānoraida kā neefektīvi. Faktiski, kā izriet no šī sprieduma 34. punkta, Vācijas Federatīvā Republika lūdz atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl Apelācijas padome ir daļēji noraidījusi *ECHA* lēmumu. Tomēr apstrīdētā lēmuma 41. punkts ietilpst tajā tā daļā, kur minētā padome ir noraidījusi tajā iesniegtā pirmā pamata pirmo daļu.

166 Tādējādi ir jānoraida visi Vācijas Federatīvās Republikas argumenti saistībā ar Apelācijas padomē iesniegtā pirmā pamata pirmās daļas izvērtēšanu.

b) Par argumentiem saistībā ar Apelācijas padomē celtās apelācijas pirmā pamata otrās un trešās daļas izvērtēšanu

167 Šīs apelācijas ceturtā pamata otrajā daļā un sestajā daļā Vācijas Federatīvā Republika iesniedz argumentus nolūkā apstrīdēt Apelācijas padomes veikto šajā padomē celtās prasības pirmā pamata otrās un trešās daļas izvērtēšanu.

168 Vispirms tiks izvērtēti Vācijas Federatīvās Republikas argumenti saistībā ar Apelācijas padomē celtās prasības pirmā pamata otrās daļas izvērtēšanu, un vēlāk tiks izvērtēti tās argumenti saistībā ar šīs apelācijas pirmā pamata trešās daļas izvērtēšanu.

1) Par argumentiem saistībā ar Apelācijas padomē celtās prasības pirmā pamata otrās daļas izvērtēšanu

169 Savā lēmumā *ECHA* lūdza reģistrētājiem veikt simulācijas testu par galīgo degradāciju virsmas ūdeņos atbilstoši metodei Nr. 309, izmantojot benpata sastāvdaļu R-898, kas konkretizēta šī lēmuma pamatojuma izklāsta III.3. nodaļā. Šajā pamatojuma izklāstā, minētā lēmuma 8.–10. lappusē, tā precizēja, ka, īstenojot šo testu, ir svarīgi noteikt metabolītus, lai pierādītu, ka ir ievērota degradācija testa sistēmā. Tā uzskata, ka šim nolūkam vajadzēja ievērot atsevišķus nosacījumus. Viens no šiem nosacījumiem bijis tāds, ka metabolīti atspoguļo būtiskus transformācijas ceļa posmus (galvenie metabolīti), kas ir jāatrod un jāidentificē ar "struktūras un darbības kvantitatīvām attiecībām", un ka standarta risinājumiem vajadzēja nodrošināt, lai būtu iespējams atrast šos galvenos metabolītus un noteikt to daudzumu.

170 Apelācijas padomē celtās apelācijas pirmā pamata otrajā daļā sabiedrības, kas iestājušās lietā, norādīja, ka tests, kas jāveic saskaņā ar metodi Nr. 309, nav atbilstošs, lai sasniegtu vēlamos rezultātus. Šīs daļas trešajā iebildumā tās tostarp norādīja, ka benpata sliktās šķīdības ūdenī rezultātā šis tests radīšot metabolītus tik nelielā daudzumā, ka nebūšot iespējams tos identificēt.

171 Apstrīdētā lēmuma 118.–125. punktā Apelācijas padome izvērtēja šo iebildumu.

172 Apstrīdētā lēmuma 119. punktā Apelācijas padome norādīja, ka savā lēmumā *ECHA* ne tikai ir pieprasījusi, lai tiktu veikts tests atbilstoši metodei Nr. 309, lai noteiktu benpata pussabrukšanu pelaģiskos ūdeņos, bet arī, lai šī testa laikā tiktu identificēti benpata veidotie metabolīti.

173 Apstrīdētā lēmuma 121. punktā Apelācijas padome konstatēja, ka no Ekonomiskās attīstības un sadarbības organizācijas (*OECD*) 309. vadlīnijām ķīmisko produktu testiem izriet, ka analītisko ierobežojumu dēļ bieži nav iespējams izmērīt testa vielas koncentrāciju ar pieprasīto precizitāti, jo testa viela ir piemērota koncentrācijā, kas ir mazāka vai vienāda ar 100 µg/l. Tāpat no minētajām vadlīnijām izrietot, ka lielāka testa vielu koncentrācija (kas pārsniedz 100 µg/l un dažkārt 1 mg/l) var tikt izmantota galveno transformācijas produktu noteikšanai un daudzuma aprēķināšanai, ja nav pieejama neviena konkrēta analīzes metode ar nelielu noteikšanas ierobežojumu. Saskaņā ar šīm vadlīnijām, ja tiek pārbaudīta testa vielas palielināta koncentrācija, neesot iespējams izmantot rezultātus, lai aprēķinātu pirmās pakāpes un pussabrukšanas degradāciju, jo ir iespējams, ka pirmās pakāpes reakcijai neseko degradācija.

174 Apstrīdētā lēmuma 122. punktā Apelācijas padome izvērtēja, vai ir reāli identificēt metabolītus testā, kas veikts atbilstoši metodei Nr. 309. Tā uzskatīja, ka nav reālistiski sagaidīt, ka šāds tests ļautu noteikt vielas metabolītus, jo tās maksimālā šķīdība ir 45 µg/l, savukārt koncentrācija, kas tiek pieprasīta galveno transformācijas produktu identificēšanai, pārsniedz 100 µg/l, un dažkārt pat 1 mg/l. Turklāt minētajā punktā tā norādīja, ka nedz *ECHA*, nedz sabiedrības, kas iestājušās lietā, nevarēja noteikt piemērotu metodi galveno transformācijas produktu, kas, iespējams, rastos, veicot testu atbilstoši minētajai metodei, identificēšanai.

175 Apstrīdētā lēmuma 123. punktā Apelācijas padome norādīja, ka *ECHA* un izraudzītā iestāde esot apgalvojušas, ka sabiedrībām, kas iestājušās lietā, esot vajadzējis mēģināt identificēt pētījumā radušos metabolītus, lai arī nav pārliecības, ka tās to varētu veikt. Tā norādīja, ka šādi argumenti nepierādot, ka pieprasītā metode Nr. 309 būtu piemērota, lai identificētu benpata metabolītus, un ka to nolūks bija nodot minētajām personām, kas iestājušās lietā, atbildību par pētījuma izveidi un izvērtēšanu veidā, kas ļauj identificēt metabolītus.

176 Apstrīdētā lēmuma 124. punktā Apelācijas padome konstatēja, ka *ECHA* nav pienācīgi pierādījusi, ka tests, kas veicams saskaņā ar metodi Nr. 309, varētu sasniegt tās mērķi, ciktāl minētā aģentūra esot noteikusi pienākumu sabiedrībām, kas iestājušās lietā, šajā testā identificēt benpata metabolītus. Pamatojoties uz šo secinājumu, tā apmierināja tajā celtās apelācijas pirmā pamata otrās daļas trešo iebildumu un atcēla *ECHA* lēmumu, ciktāl pēdējā minētā bija lūgusi minētajām sabiedrībām, veicot testu atbilstoši minētajai metodei, identificēt benpata metabolītus.

177 Šīs apelācijas ceturtā pamata otrajā daļā un sestā pamata pirmajā daļā Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka šie Apelācijas padomes apsvērumi ir kļūdaini.

178 Pirmkārt, ir jāizvērtē Vācijas Federatīvās Republikas argumenti, kuru nolūks ir pierādīt, ka Apelācijas padomei neesot vajadzējis konstatēt autonoma un neatkarīga lēmuma esamību saistībā ar metabolītu identificēšanu, otrkārt – tās argumenti saistībā ar minētās padomes kompetenci, treškārt – tās argumenti saistībā ar to, ka šī padome ir pārsniegusi savu pārbaudes pilnvaru robežas, ceturtkārt – tās argumenti nolūkā pierādīt kļūdu šīs pašas padomes secinājumā, saskaņā ar kuru, pretēji *ECHA* konstatētajam, nav iespējams identificēt benpata metabolītus, piektkārt – tās argumenti saistībā ar to, ka metabolītu identificēšana ir uzskatāma par vienu no metodes Nr. 309 elementiem, sestkārt – tās arguments saistībā ar to, ka šo metodi vēl var precizēt, septītkārt – tās arguments saistībā ar apstrīdētā lēmuma pretrunīgumu, astotkārt – tās arguments saistībā ar pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu un, visbeidzot, devītkārt – tās argumentu saistībā ar to, ka Apelācijas padome nav ievērojusi atbilstošo kritēriju saistībā ar samērīguma principu.

i) Par argumentiem, kuru nolūks ir pierādīt, ka Apelācijas padomei neesot vajadzējis konstatēt autonoma un neatkarīga lēmuma esamību saistībā ar metabolītu identificēšanu

179 Sestā pamata pirmajā daļā Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka, pretēji Apelācijas padomes konstatētajam apstrīdētā lēmuma 119. punktā, *ECHA* lēmumā ietvertās specifikācijas saistībā ar metabolītu identificēšanu nav uzskatāmas par autonomu lēmumu, kas būtu neatkarīgs no prasības saistībā ar testu, kas ir jāveic atbilstoši metodei Nr. 309. Parasti lēmumi, kas pieņemti, izvērtējot vielu, ne tikai norāda uz veicamajiem testiem, bet tajos ir sniegtas arī detaļas par konkrētu šo testu veikšanu, lai nodrošinātu, ka rezultāti tiek izmantoti optimālā veidā, ņemot vērā izvirzīto informācijas mērķi. Fakts pats par sevi, ka ir aprakstīti dažādie veicamie posmi, lai nonāktu pie rezultāta, liekot saprast, ka vienīgais noteiktais pienākums esot bijis darīt visu iespējamo, lai tie tiktu veikti. Tādējādi *OECD* 309. vadlīnijās par ķīmisko produktu testiem esot konkretizētas pūles, kas jāveic, lai identificētu transformācijas produktus. No *ECHA* lēmuma neizrietot nekāds pienākums attiecībā uz rezultātu. Vācijas Federatīvā Republika uzskata, ka, ja *ECHA* būtu patiešām vēlējusies noteikt pienākumu attiecībā uz rezultātu, nebūtu nekādas jēgas noteikt šos pasākumus, jo reģistrētājiem tādējādi būtu vajadzējis veikt visa veida pasākumus. *ECHA* lēmumā ietvertais teikums, saskaņā ar kuru attiecībā uz benpatu esot jāatrod un jāidentificē metabolīti, arī neļaujot secināt pienākumu attiecībā uz rezultātu. Esot pieprasīta tikai bruto datu iesniegšana, kas nozīmējot, ka vajadzējis iesniegt ne tikai iespējamos rezultātus par metabolītiem, bet arī pieejamos datus, kas būtu ļāvuši tos iegūt. Šāda informācija lielā mērā esot pakļauta interpretācijai un varot veidot būtisku argumentācijas pamatu, identificējot benpatu kā nozīmīgu vielu, pat ja tests izrādās nesekmīgs, jo datus tādējādi varētu izmantot, lai pieprasītu veikt citus testus vai papildinātu cita veida informāciju.

180 *ECHA*, Komisija un sabiedrības, kas iestājušās lietā, šos argumentus apstrīd.

181 Šajā ziņā, pirmām kārtām, jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma 119. punktā Apelācijas padome nav konstatējusi, ka metabolītu identificēšana būtu uzskatāma par autonomu lēmumu, neatkarīgu no prasības veikt izmēģinājumu atbilstoši metodei Nr. 309, bet gan tajā vienīgi ir norādīts, ka *ECHA* savā lēmumā ne tikai pieprasīja, lai šie izmēģinājumi tiktu veikti, lai noteiktu benpata pussabrukšanu pelaģiskos ūdeņos, bet arī, lai šajā izmēģinājumā tiktu identificēti benpata veidotie metabolīti.

182 Otrām kārtām, ciktāl Vācijas Federatīvās Republikas argumentu mērķis ir pierādīt, ka *ECHA* lēmums tā adresātiem nav noteicis saistošu pienākumu identificēt benpata veidotos metabolītus, pirmkārt, jānorāda, ka saskaņā ar šī lēmuma rezolutīvo daļu tā adresātiem bija jāveic simulācijas tests par galīgo degradāciju virsmas ūdeņos, ievērojot šī lēmuma III.3. punktā ietvertās specifikācijas.

183 Otrkārt, kā izriet no *ECHA* lēmuma III.3. punkta, aplūkotajā izmēģinājumā metabolīti atspoguļo būtiskus transformācijas ceļa posmus (galvenie metabolīti), kas ir jāidentificē ar "struktūras un darbības kvantitatīvās attiecības" palīdzību. Turklāt minētajā punktā tika norādīts, ka attiecībā uz benpatu "jāatrod un jāidentificē metabolīti".

184 Ņemot vērā *ECHA* lēmuma formulējumu, Apelācijas padomei nevar pārmest, ka tā ir uzskatījusi, ka minētajā lēmumā šī aģentūra nav vienīgi norādījusi veidu, kādā ir jāveic izmēģinājums atbilstoši metodei Nr. 309, bet gan ir paredzējusi pienākumu adresātiem identificēt benpata veidotos metabolītus.

185 Tādējādi ir jānoraida Vācijas Federatīvās Republikas argumenti nolūkā pierādīt, ka ir kļūdains apstrīdētā lēmuma 119. punktā ietvertais Apelācijas padomes apsvērums, saskaņā ar kuru *ECHA* savā lēmumā esot pieprasījusi, lai benpata veidotie metabolīti tiktu identificēti šajā izmēģinājumā, kas ir jāveic atbilstoši metodei Nr. 309.

ii) Par argumentiem saistībā ar Apelācijas padomes kompetenci

186 Ceturtā pamata pirmajā daļā Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka jautājums, vai benpata koncentrācija 45 µg/l ir zemāka par noteikšanas slieksni, kas ir 100 µg/l, ir tehnisks ķīmijas jautājums, kas nav Apelācijas padomes kompetencē. Dalībvalstu komiteja esot bijusi pārliecināta, ka ir iespējams identificēt metabolītus, ievērojot norādīto izmēģinājumu metodi, un ka tā sniedz labākās iespējas panākt skaidrus rezultātus. Minētajai padomei šis secinājums neesot bijis jāpārbauda.

187 Šie argumenti ir jānoraida to pašu iemeslu dēļ, kas norādīti šī sprieduma 40.–148. punktā.

iii) Par argumentiem, kuru nolūks ir pierādīt, ka Apelācijas padome ir pārsniegusi savu pārbaudes pilnvaru robežas

188 Šīs apelācijas ceturtā pamata otrajā daļā un sestā pamata pirmajā daļā Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka apstrīdētā lēmuma 122. punktā Apelācijas padome ir pārsniegusi savu pārbaudes pilnvaru robežas. Tā uzskata, ka minētajā punktā minētā padome ir nolēmusi apstrīdēt dalībvalstu ekspertīzi saistībā ar jautājumu, vai ir iespējams identificēt metabolītus. Tomēr Dalībvalstu komitejai esot jāpiešķir plašas novērtējuma pilnvaras, ņemot vērā tās kā ekspertu komitejas funkcijas, kā arī tās locekļu sastāvu, kuriem ir saistošas to dalībvalstu instrukcijas. Tādējādi šai padomei esot vienīgi ierobežotas pārbaudes pilnvaras, kuru intensitāte esot salīdzināma ar pārbaudi, ko veic tiesas par diskrecionāriem lēmumiem.

189 *ECHA*, Komisija un sabiedrības, kas iestājušās lietā, šos argumentus apstrīd.

190 Šajā ziņā, pirmām kārtām, ir jānorāda, ka, izvērtējot tajā celtās apelācijas pirmā pamata otro daļu, Apelācijas padome nedz veica benpata vērtējumu, nedz pati izvērtēja, kāda papildu informācija var tikt lūgta pareizai benpata izvērtēšanai attiecībā uz iespējamo risku, ka šī viela ir noturīga. Tā vienīgi izvērtēja, vai sabiedrību, kas iestājušās lietā, izvirzītie argumenti var pierādīt kļūdas esamību *ECHA* lēmumā.

191 Otrām kārtām, jānoraida Vācijas Federatīvās Republikas argumenti saistībā ar to, ka Apelācijas padomes veiktās pārbaudes intensitāte bija pārmērīga un ka tai esot vienīgi bijis jāpārbauda, vai *ECHA* apsvērumos ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

192 Šādā kontekstā ir jāatgādina, ka, neapšaubāmi, prasībā atcelt tiesību aktu saskaņā ar LESD 263. pantu Savienības tiesas veiktā pārbaude ir ierobežota, ja runa ir par sarežģītu zinātnisku un tehnisku faktu izvērtēšanu. Proti, saistībā ar šādu izvērtēšanu Savienības tiesa vienīgi pārbauda, vai šīs izvērtēšanas pilnvaras nav īstenotas acīmredzami kļūdaini vai nepareizi izmantojot pilnvaras, kā arī, vai lēmuma autors nav acīmredzami pārsniedzis savas novērtējuma pilnvaras (skat. spriedumu, 2011. gada 21. jūlijs, *Etimine*, C-15/10, EU:C:2011:504, 60. punkts un tajā minētā judikatūra).

193 Tomēr šo judikatūru nevar piemērot pārbaudei, ko veic *ECHA* Apelācijas padome. Šajā ziņā attiecībā uz šīs struktūrvienības locekļiem ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 771/2008 1. panta 1. punkta otro daļu vismaz vienam loceklim jābūt juridiski kvalificētam un vismaz vienam loceklim jābūt tehniski kvalificētam atbilstoši Regulai Nr. 1238/2007. Saskaņā ar šīs pēdējās minētās regulas 1. panta 2. punktu tehniski kvalificēti locekļi ir ieguvuši universitātes grādu vai līdzvērtīgu kvalifikāciju un ievērojamu profesionālo pieredzi apdraudējuma novērtējumā, iedarbības novērtējumā vai riska pārvaldībā (attiecībā uz cilvēka veselību vai ķīmisko vielu vides apdraudējumu), vai saistītās nozarēs. No šīm tiesību normām var secināt, ka likumdevējs ir vēlējies piešķirt *ECHA* Apelācijas padomei nepieciešamo ekspertīzi, lai tā pati varētu vērtēt zinātniska rakstura apstākļus.

194 Tādējādi Apelācijas padomes veiktā *ECHA* lēmumā ietvertu zinātnisku vērtējumu pārbaude nav ierobežota līdz acīmredzamu kļūdu esamības pārbaudei. Gluži pretēji, šajā ziņā, pamatojoties uz tās locekļu juridiskajām un zinātniskajām kompetencēm, minētajai padomei ir jāizvērtē, vai prasītājas iesniegtie argumenti var pierādīt, ka apsvērumos, ar kuriem ir pamatots minētais lēmums, ir pieļautas kļūdas.

195 No tā izriet, ka apstrīdētā lēmuma 122. punktā Apelācijas padome nav pārsniegusi savu pārbaudes pilnvaru robežas.

196 Šo secinājumu nevar apstrīdēt neviens cits arguments, ko Vācijas Federatīvā Republika izvirza ceturtā pamata otrajā daļā un sestā pamata pirmajā daļā.

197 Pirmkārt, ceturtā pamata otrajā daļā Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka *ECHA* lēmumu pieņemšanas pilnvaru materiāltiesiskie ierobežojumi izriet no Regulas Nr. 1907/2006 51. panta un ka Apelācijas padomes īstenotās pārbaudes intensitāti neesot varējusi grozīt Regula Nr. 771/2008, kas esot pieņemta, balstoties uz Regulas Nr. 1907/2006 93. panta 4. punktu.

198 Iesākumā ir jānorāda, ka šī argumenta pamatā ir premisa, saskaņā ar kuru no Regulas Nr. 1907/2006 noteikumiem izrietot, ka Apelācijas padomes pārbaude, kas īstenota attiecībā uz lēmumiem, kas pieņemti sakarā ar vielas izvērtēšanu, ir ierobežota līdz acīmredzamas kļūdas pārbaudei.

199 Šajā ziņā, no vienas puses, jākonstatē, ka Regulas Nr. 1907/2006 noteikumos saistībā ar procedūru Apelācijas padomē nav paredzēti ierobežojumi attiecībā uz Apelācijas padomes veiktās pārbaudes intensitāti.

200 No otras puses, ciktāl Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka Apelācijas padomes pārbaude ir ierobežota, ciktāl tas attiecas uz lēmumiem, kas pieņemti, balstoties uz Regulas Nr. 1907/2006 51. pantu, pietiek atgādināt, ka noteikumos, kas reglamentē procedūru Apelācijas padomē, nav paredzēti īpaši noteikumi lēmumiem, kas pieņemti, izvērtējot lietas materiālus vai vielu (skat. šī sprieduma 53. punktu).

201 Ņemot vērā šos apsvērumus, jākonstatē, ka Vācijas Federatīvās Republikas premisa, saskaņā ar kuru no Regulas Nr. 1907/2006 noteikumiem izrietot, ka Apelācijas padomes veiktā pārbaude saistībā ar lēmumiem, kas pieņemti saistībā ar vielu izvērtēšanu, esot ierobežota līdz acīmredzamas kļūdas pārbaudei, ir kļūdaina.

202 Līdz ar to arguments par to, ka Regula Nr. 771/2008 nevarot grozīt Apelācijas padomes veicamās pārbaudes ierobežoto intensitāti, kā to paredz Regula Nr. 1907/2006, ir pamatots ar šo kļūdaino premisu un tādējādi ir jānoraida.

203 Otrkārt, ceturtā pamata otrajā daļā un sestā pamata pirmajā daļā Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka apelācijas padomes veidojot vien trīs locekļi un ka parasti tikai vienam no viņiem ir tehniskā ekspertīze. Šādi izveidota Apelācijas padome nevarot nodrošināt pārbaudi, kas būtu līdzvērtīga tai, kas tiek veikta procedūrā, kuras rezultātā tiek pieņemts lēmums sakarā ar vielas izvērtēšanu. Pārsūdzības procedūra neesot pielāgota lēmumiem, kas pieņemti sakarā ar lietas materiālu vai vielas izvērtēšanu. Atrašanas iespējas esot atkarīgas no daudziem faktoriem, kas esot jāizvērtē un rūpīgi jāpārbauda katrā atsevišķā gadījumā. Viens minētās padomes kvalificētais loceklis nevarot izpētīt un klasificēt tūkstošiem kāda pētījuma lappušu. No vienas puses, šai padomei neesot nedz pieprasīto zinātnisko zināšanu, nedz kompetenta personāla, lai atbildētu uz sarežģītiem tehniskiem jautājumiem. No otras puses, tās rīcībā neesot visi zinātniskie dati, piemēram, informācija par reģistrācijas lietas materiāliem un cita *ECHA* un kompetento iestāžu informācija par kādu vielu.

204 Šajā ziņā vispirms ir jāatsaucas uz apsvērumiem, kas izstrādāti šī sprieduma 104.–109. punktā un kuriem neatbilst nostāja, saskaņā ar kuru pārbaudes, kuru Apelācijas padome ir veikusi saistībā ar pamatiem, kas attiecas uz kļūdām benpata izvērtējuma pamatojumā, intensitāte esot jāierobežo līdz acīmredzamas kļūdas esamības pārbaudei.

205 Turklāt ir jāatgādina, ka tajā celtajā apelācijā Apelācijas padomei nav nedz pašai jāveic aplūkotās vielas izvērtējums, kas būtu salīdzināms ar izraudzītās iestādes veikto izvērtējumu, nedz jāizlemj, kāda papildu informācija ir nepieciešama šāda izvērtējuma pareizai veikšanai. Faktiski šādā apelācijā tā vienīgi pārbauda, vai prasītājas izvirzītie argumenti var pierādīt, ka lēmumā, kas pieņemts sakarā ar vielas izvērtēšanu, ir pieļauta kļūda.

206 Turklāt ir jākonstatē, ka Vācijas Federatīvā Republika vienīgi norāda, ka Apelācijas padomes loceklis vai locekļi, kuriem ir tehniskā ekspertīze, nevarot veikt pārbaudi par *ECHA* lēmuma, kas pieņemts sakarā ar vielas izvērtēšanu, pamatojumu, bet neizvirza nevienu detalizētu argumentu, kas varētu pierādīt, ka, neraugoties uz kompetencēm, kādām jāpiemīt šiem locekļiem saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 89. panta 3. punkta pirmās daļas otro teikumu, Regulas Nr. 771/2008 1. panta 1. punkta otro daļu un Regulas Nr. 1238/2007 1. panta 2. punktu, tie nav spējīgi pārbaudīt tehniskos apsvērumus, kas ir ietverti *ECHA* lēmumā, uz sacīkstes principu balstītā procedūrā.

207 Vācijas Federatīvā Republika tostarp nenorāda iemeslus, kuru dēļ Apelācijas padomes locekļiem, kuri ir pieņēmuši apstrīdēto lēmumu, neesot nepieciešamās tehniskās kompetences, kas tiem ļautu identificēt kļūdas *ECHA* lēmumā, ko tie ir identificējuši apstrīdētajā lēmumā.

208 Turklāt ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 89. panta 3. punkta otro daļu var tikt iecelti Apelācijas padomes papildu locekļi, ja tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu apelāciju izskatīšanu saprātīgā termiņā.

209 Visbeidzot, ir jākonstatē, ka Vācijas Federatīvās Republikas piedāvātā pieeja neatbilst Regulas Nr. 771/2008 3. apsvērumam, no kura izriet, ka Apelācijas padomes rīcībā esošās ekspertīzes mērķis ir nodrošināt, ka minētā padome var veikt apelāciju līdzsvarotu vērtēšanu no juridiskā un tehniskā viedokļa.

210 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jānoraida Vācijas Federatīvās Republika argumenti attiecībā uz Apelācijas padomes sastāvu.

211 Treškārt, ciktāl Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka plašāka pārbaudes intensitāte var izraisīt procedūras aizkavēšanos, šis arguments ir jānoraida to pašu iemeslu dēļ, kas norādīti šī sprieduma 110.–117. punktā.

212 Ceturtkārt, Vācijas Federatīvās Republikas arguments attiecībā uz to, ka sekas šādai pārbaudes intensitātei esot tādas, ka lēmumi, kas pieņemti, izvērtējot vielu, tiekot izvērtēti atšķirīgi, atkarībā no tā, vai tos ir pieņēmusi *ECHA* vai Komisija, ir jānoraida to pašu iemeslu dēļ, kas norādīti šī sprieduma 118.–122. punktā.

213 Piektkārt, Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka Apelācijas padomes veiktās pārbaudes intensitāte nevar būt atkarīga no prasītājas iesniegtajiem pamatiem, argumentiem un pierādījumiem. Nevarot pieņemt to, ka prasītāja var lemt par šīs pārbaudes intensitāti.

214 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, tā kā tajā izskatītajā tiesvedībā Apelācijas padome vienīgi izvērtē, vai prasītājas izvirzītie argumenti var pierādīt kļūdu *ECHA* lēmumā, Apelācijas padomes veiktās pārbaudes apmērs ir atkarīgs no argumentiem, kurus prasītāja norāda apelācijā.

215 Tomēr ir jānošķir Apelācijas padomes veiktās pārbaudes apmērs, no vienas puses, no šīs pārbaudes intensitātes, no otras puses. Pretēji Vācijas Federatīvās Republikas apgalvotajam, pārbaudes intensitāti nevar noteikt prasītājas iesniegtie pamati, argumenti un pierādījumi.

216 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, jānoraida arguments par to, ka pārbaudes intensitāte nevarot būt atkarīga no prasītājas norādītajiem apstākļiem, un tādējādi ir jānoraida visi Vācijas Federatīvās Republikas argumenti nolūkā pierādīt, ka apstrīdētā lēmuma 122. punktā Apelācijas padome ir pārsniegusi savu pārbaudes pilnvaru robežas.

iv) Par argumentiem saistībā ar to, ka, pretēji Apelācijas padomes konstatētajam, nebija iespējams identificēt benpata metabolītus

217 Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka Apelācijas padomes konstatējums saistībā ar apgalvoto neiespējamību identificēt metabolītus ir kļūdains. Pirmām kārtām, šī konstatējuma pamatā ir *OECD* 309. vadlīnijas par ķīmisko produktu testiem. Tomēr minētajās vadlīnijās vienīgi esot noteikts, ka vispārēji ir jāizmanto koncentrācija 100 µg/l, lai varētu noteikt metabolītu klātesamību. Tajās tomēr neesot izslēgts, ka šāda atrašana ir iespējama ar mazāku koncentrācijas līmeni. Otrām kārtām, Apelācijas padome neesot ņēmusi vērā, ka minētā metode tika pieņemta 2004. gadā un ka kopš tā laika analīzes metožu atrašanas iespējas ir nepārtraukti uzlabotas. Trešām kārtām, *ECHA* lēmumā esot ietvertas prasības saistībā ar izmēģinājumu pielāgošanu, kuru mērķis tieši esot varēt ar paaugstinātu varbūtības līmeni identificēt grūti šķīstošas vielas metabolītus. Ceturtām kārtām, "2004. gada testa metodes" esot varēts izmantot ar divreiz mazāku vielas daudzumu, proti, šķīdību 45 µg/l, nevis 100 µg/l. Tā tas vēl jo vairāk esot, ņemot vērā pašreizējās mērīšanas metodes.

218 *ECHA*, Komisija un sabiedrības, kas iestājušās lietā, šos argumentus apstrīd.

219 Šajā ziņā, pirmām kārtām, ir jānorāda, ka apstrīdētajā lēmumā Apelācijas padome nav izslēgusi, ka, veicot izmēģinājumu atbilstoši metodei Nr. 309, iespējams, var identificēt benpata metabolītus. Kā izriet no minētā lēmuma 123. punkta, šī padome vienīgi konstatēja, ka tā nav droša par to, ka *ECHA* lēmuma adresāti var identificēt benpata veidotos metabolītus, veicot aplūkoto izmēģinājumu. Tādējādi, pretēji Vācijas Federatīvās Republikas norādītajam, apstrīdētajā lēmumā minētā padome nav konstatējusi, ka būtu neiespējami identificēt metabolītus koncentrācijā, kas nepārsniedz 100 µg/l.

220 Otrām kārtām, apstrīdētajā lēmumā Apelācijas padome nav apstrīdējusi *ECHA* lēmuma adresātu pienākumu ņemt vērā benpata metabolītus gadījumā, ja metabolītus varētu identificēt izmēģinājumā, kas veicams atbilstoši metodei Nr. 309. Gluži pretēji, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 125. punkta, tā uzskatīja, ka saskaņā ar *OECD* 309. vadlīnijām ķīmisko produktu testiem, principā minētajiem adresātiem bija jāpieliek visas samērīgās pūles, lai identificētu galvenos transformācijas produktus un tos aprēķinātu, veicot minēto izmēģinājumu, un, attiecīgi, apkopotu šīs pūles pētījuma ziņojumā. Tādējādi tā vienīgi apstrīd pienākumu attiecībā uz rezultātu saistībā ar benpata metabolītu identificēšanu šajā izmēģinājumā.

221 Trešām kārtām, Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka Apelācijas padome ir pieļāvusi kļūdu, jo *OECD* 309. vadlīnijās par ķīmisko produktu testiem nav izslēgts, ka metabolītu klātesamību var noteikt koncentrācijas līmenī, kas nepārsniedz 100 µg/l.

222 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka apstrīdētajā lēmumā Apelācijas padome nav konstatējusi, ka metabolītu klātesamības identificēšana koncentrācijā, kas nepārsniedz 100 µg/l, nebūtu iespējama. Gluži pretēji, tā atstāja spēkā *ECHA* lēmumu, ciktāl tajā šī lēmuma adresātiem tika noteikts pienākums pielikt visas saprātīgās pūles, lai noteiktu galvenos transformācijas produktus un tos aprēķinātu, veicot izmēģinājumu atbilstoši metodei Nr. 309, un, attiecīgi, apkopot šīs pūles pētījuma ziņojumā.

223 Turpretī Apelācijas padome uzskatīja, ka, ciktāl nav pārliecības par to, ka šāda identifikācija ir iespējama, nav attaisnojams pienākums attiecībā uz rezultātu saistībā ar metabolītu identificēšanu. Tomēr iespējamība, ka identifikāciju var veikt koncentrācijā 45 µg/l, nevar apstrīdēt šī apsvēruma pamatotību.

224 Tādējādi šis Vācijas Federatīvās Republikas arguments ir jānoraida.

225 Ceturtām kārtām, pieņemot, ka ar šiem argumentiem Vācijas Federatīvā Republika ir vēlējusies norādīt uz acīmredzami kļūdaino Apelācijas padomes vērtējuma raksturu, saskaņā ar kuru neesot pārliecības par to, ka benpata metabolītus var identificēt veicamajā izmēģinājumā atbilstoši metodei Nr. 309, arī tie ir jānoraida.

226 Šādā kontekstā ir jāatgādina, ka apstrīdētā lēmuma 121.–123. punktā Apelācijas padome būtībā konstatēja, ka no *OECD* 309. vadlīnijām par ķīmisko produktu testiem izriet, ka analītisku ierobežojumu dēļ, ja testa vielai tiktu piemērota koncentrācija 100 µg/l, nebūtu reālistiski cerēt, ka izmēģinājums ļautu identificēt minētās vielas metabolītus, jo tās maksimālā šķīdība ir 45 µg/l, un ka nedz *ECHA*, nedz sabiedrības, kas iestājušās lietā, nevar noteikt piemērotu metodi, lai identificētu galvenos transformācijas produktus, kas droši vien tiktu radīti, veicot minēto izmēģinājumu.

227 Tāpat ir jāatgādina, ka prasībā atcelt tiesību aktu saskaņā ar LESD 263. pantu Savienības tiesas veiktā pārbaude ir ierobežota, ja runa ir par sarežģītu zinātnisku un tehnisku faktu izvērtēšanu. Proti, saistībā ar šādu izvērtēšanu Savienības tiesa vienīgi pārbauda, vai šīs izvērtēšanas pilnvaras nav īstenotas acīmredzami kļūdaini vai nepareizi izmantojot pilnvaras, kā arī, vai lēmuma autors nav acīmredzami pārsniedzis savas novērtējuma pilnvaras (skat. spriedumu, 2011. gada 21. jūlijs, *Etimine*, C-15/10, EU:C:2011:504, 60. punkts un tajā minētā judikatūra).

228 Tādējādi ir jāpārbauda, vai Vācijas Federatīvās Republikas argumenti var pierādīt, ka, ciktāl tas attiecas uz aplūkoto vērtējumu, Apelācijas padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, nepareizi izmantojusi pilnvaras vai ir acīmredzami pārsniegusi savu novērtējuma brīvību.

229 Pirmkārt, Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka metode Nr. 309 tika pieņemta 2004. gadā un ka kopš tā laika analīzes metožu noteikšanas spējas ir nepārtraukti uzlabotas.

230 Šajā ziņā ir jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma 121.–123. punktā Apelācijas padome ne tikai norādīja iemeslus, kuru dēļ nav pārliecības par to, ka benpata metabolītus var identificēt izmēģinājumā, kas veicams atbilstoši metodei Nr. 309, bet tā arī konstatēja, ka nedz sabiedrības, kas iestājušās lietā, nedz *ECHA*, nedz izraudzītā iestāde nav varējušas noteikt pielāgotu metodi, lai identificētu galvenos transformācijas produktus, kas droši vien tiktu radīti, veicot minēto izmēģinājumu.

231 Šādos apstākļos Vācijas Federatīvās Republikas nedetalizētie argumenti saistībā ar analīzes metožu noteikšanas spēju nepārtrauktu uzlabošanu nevar pierādīt, ka Apelācijas padomes aplūkotais vērtējums būtu acīmredzami kļūdains.

232 Otrkārt, Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka *ECHA* lēmumā ir ietverti precizējumi par izmēģinājumu pielāgošanu, kuru mērķis tieši bija spēt identificēt ar paaugstinātu iespējamību grūti šķīstošas vielas metabolītus.

233 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka Vācijas Federatīvā Republika vienīgi atsaucas uz precizējumiem *ECHA* lēmumā, bet nenorāda, par kādiem precizējumiem ir runa, un nemin iemeslus, kuru dēļ šādi precizējumi varētu pieradīt, ka šī sprieduma 226. punktā norādītais Apelācijas padomes vērtējums ir acīmredzami kļūdains.

234 Katrā ziņā ir jākonstatē, ka Vācijas Federatīvā Republika vienīgi apgalvo, ka *ECHA* lēmumā ietverto precizējumu mērķis ir spēt ar paaugstinātu precizitāti identificēt grūti šķīstošas vielas metabolītus, bet tie nepierāda, ka nav šaubu par to, ka šie precizējumi ļautu identificēt benpata metabolītus izmēģinājumā, kas īstenots atbilstoši metodei Nr. 309.

235 Tādējādi šis arguments nav tāds, ar kuru varētu pierādīt, ka aplūkotais Apelācijas padomes vērtējums ir acīmredzami kļūdains.

236 Treškārt, Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka tās zinātniskie darbinieki uzskata, ka "2004. gada izmēģinājumu metodes" varēja izmantot ar divreiz mazāku vielas daudzumu, proti, šķīdību 45 µg/l, nevis 100 µg/l.

237 Šajā ziņā pietiek norādīt, ka Vācijas Federatīvā Republika vienīgi izvirza pieņēmumu. Tomēr pieņēmums pēc sava būtības nevar pierādīt, ka aplūkotais Apelācijas padomes vērtējums būtu acīmredzami kļūdains.

238 Katrā ziņā ir jānorāda, ka Vācijas Federatīvā Republika detalizēti nenorāda, ar kādiem apstākļiem šis pieņēmums ir pamatots.

239 Ceturtkārt, Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka *ECHA* lēmumā reģistrētājiem netika noteikts pienākums identificēt visus izveidotos metabolītus, bet gan vienīgi galvenos metabolītus, proti, galvenos degradācijas produktus. Tomēr arī šis arguments pats par sevi nevar pierādīt acīmredzamas kļūdas esamību aplūkotajā Apelācijas padomes vērtējumā.

240 Tādējādi Vācijas Federatīvās Republikas argumenti par to, ka, pretēji Apelācijas padomes konstatētajam, neesot iespējams identificēt benpata metabolītus, ir jānoraida kopumā.

v) Par argumentiem attiecībā uz to, ka metabolītu identifikācija ir uzskatāma par vienu no metodes Nr. 309 elementiem

241 Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka metabolītu identifikācija ir viens no metodes Nr. 309 elementiem, kas parasti ir paredzēts *OECD* 309. vadlīnijās ķīmisko vielu testiem un atbilstošajā transpozīcijā Komisijas Regulā (EK) Nr. 440/2008 (2008. gada 30. maijs) par testēšanas metožu noteikšanu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV 2008, L 142, 1. lpp.), kas, to pielāgojot tehnikas attīstībai, grozīta ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 761/2009 (2009. gada 23. jūlijs) (OV 2009, L 220, 1. lpp.). Šai metodei raksturīgi esot tas, ka nav pārliecības par to, ka tests varētu efektīvi identificēt aplūkotos metabolītus, un ka detalizētas metabolītu pārvaldības pienākums gulstas uz reģistrētāju. Neesot iespējams skaidri paredzēt nedz testa, kas veikts atbilstoši šai metodei, rezultātu, nedz norisi, un varot gadīties, ka šī testa laikā personai, kas ir atbildīga par vērtējumu, ir jāpieņem un jāpiemēro citi lēmumi, lai panāktu labāku atbilstību minētā vērtējuma mērķiem. Tādējādi specifikācijas saistībā ar testu, kas veikts atbilstoši minētajai metodei, nevar kvalificēt kā nesamērīgas.

242 *ECHA*, Komisija un sabiedrības, kas iestājušās lietā, šos argumentus apstrīd.

243 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka iepriekš šī sprieduma 219. punktā tika norādīts, ka apstrīdētajā lēmumā Apelācijas padome nav atcēlusi *ECHA* lēmumu, jo šajā pēdējā minētajā lēmumā ir paredzēts pienākums tā adresātiem veikt testu atbilstoši metodei Nr. 309, bet gan vienīgi, ciktāl tajā ir paredzēts pienākums attiecībā uz rezultātu saistībā ar metabolītu identificēšanu, veicot šo testu.

244 Tādējādi, ievērojot pienākumu attiecībā uz rezultātu saistībā ar benpata metabolītu identificēšanu, Apelācijas padome nav apstrīdējusi specifikācijas saistībā ar testa, kas jāveic atbilstoši metodei Nr. 309, norisi.

245 Vācijas Federatīvās Republikas argumenti saistībā ar to, ka metabolītu noteikšana ir uzskatāma par vienu no metodes Nr. 309 apstākļiem, ir jānoraida.

vi) Par argumentiem saistībā ar to, ka metodi Nr. 309 var papildus precizēt

246 Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka ir iespējams precīzāk konkretizēt metodi Nr. 309. Izvērtējot kādu vielu, tiesiskajā regulējumā paredzētās testa metodes varot konkretizēt vai pat daļēji grozīt, lai konkrētos gadījumos varētu optimizēt rezultātus, pateicoties mērķtiecīgiem pielāgojumiem. Metabolītu identificēšana, veicot testu atbilstoši metodei Nr. 309, esot arī lietderīga, lai sagatavotu iespējamo testu atbilstoši metodei Nr. 308. Šādā kontekstā Vācijas Federatīvā Republika arī norāda, ka Apelācijas padomei neesot vajadzējis nodalīt prasību veikt testu atbilstoši metodei Nr. 309 no metabolītu identificēšanas. No vienas puses, specifikāciju saistībā ar metabolītu identificēšanu atcelšana izraisītu samākslotu kavēšanos, kas nelietderīgi aizkavētu identificēšanu, kā arī izdevumu palielināšanos nepieciešamās informācijas ievākšanai. No otras puses, tas apgrūtinātu vēlāku veiksmīgu testa veikšanu atbilstoši metodei Nr. 308.

247 *ECHA*, Komisija un sabiedrības, kas iestājušās lietā, šos argumentus apstrīd.

248 Vācijas Federatīvās Republikas argumenti saistībā ar to, ka metodi Nr. 309 var papildus precizēt, ir jānoraida. Tie nevar atspēkot Apelācijas padomes apsvērumus.

249 Faktiski, kā tika izklāstīts šī sprieduma 243. un 244. punktā, apstrīdētajā lēmumā Apelācijas padome nav apstrīdējusi nedz metodes Nr. 309 izmantošanu, nedz iespēju šo metodi grozīt. Tā vienīgi atcēla *ECHA* lēmumu, ciktāl tajā bija paredzēts pienākums attiecībā uz rezultātu, ciktāl tas attiecas uz metabolītu identificēšanu, tā iemesla dēļ, ka nav pārliecības, ka šī lēmuma adresāti varētu identificēt benpata metabolītus atbilstoši minētajai metodei.

vii) Par argumentu saistībā ar apstrīdētā lēmuma iespējami pretrunīgo raksturu

250 Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka apstrīdētais lēmums esot pretrunīgs. No vienas puses, Apelācijas padome esot atcēlusi pienākumu identificēt metabolītus minētā lēmuma 1. punktā. No otras puses, šī lēmuma pamatojumā tā esot piekritusi, ka tā nevar izslēgt, ka netiks sasniegts neviens izmantojams rezultāts saistībā ar metabolītiem, un norādījusi, ka *ECHA* lēmuma adresātiem būtu jāveic viss iespējamais, lai tie aprēķinātu galvenos transformācijas produktus, veicot testu atbilstoši metodei Nr. 309, un aprakstītu šīs pūles atbilstošajā pētījumu ziņojumā.

251 *ECHA*, kuru atbalsta Komisija, un sabiedrības, kas iestājušās lietā, šos argumentus apstrīd.

252 Vācijas Federatīvās Republikas arguments saistībā ar apstrīdētā lēmuma iespējami pretrunīgo raksturu ir jānoraida.

253 Faktiski, kā tika norādīts šī sprieduma 243. un 244. punktā, Apelācijas padome ir atcēlusi *ECHA* lēmumu daļā, kurā minētajā lēmumā tika paredzēts pienākums attiecībā uz rezultātu saistībā ar metabolītu identificēšanu. Tomēr šajā kontekstā tā nav pamatojusies uz apsvērumu, saskaņā ar kuru šāda identificēšana nav iespējama, bet gan vienīgi uz apsvērumu, saskaņā ar kuru nav pārliecības par to, ka šāda identificēšana ir iespējama saistībā ar benpata metabolītiem.

254 Tādējādi, pretēji Vācijas Federatīvās Republikas norādītajam, Apelācijas padomes konstatējums apstrīdētā lēmuma 125. punktā, saskaņā ar kuru, veicot testu atbilstoši *OECD* 309. vadlīnijām par ķīmisko produktu testiem, šī lēmuma adresātiem joprojām ir jāpieliek visas saprātīgās pūles, lai identificētu un aprēķinātu galvenos transformācijas produktus un attiecīgi apkopotu šīs pūles pētījuma

ziņojumā, nevar uzskatīt par pretrunā esošu tam, ka Apelācijas padome ir atcēlusi *ECHA* lēmumu, ciktāl pēdējā minētajā lēmumā ir paredzēts pienākums attiecībā uz rezultātu saistībā ar metabolītu identificēšanu.

viii) Par argumentu saistībā ar pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

255 Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka Apelācijas padome esot pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu. Apstrīdētajā lēmumā ietvertie iemesli neattaisnojot prasības identificēt metabolītus atcelšanu, bet gan drīzāk tās saglabāšanu.

256 *ECHA*, kuru atbalsta Komisija un sabiedrības, kas iestājušās lietā, šo argumentu apstrīd.

257 Šajā ziņā, no vienas puses, ir jāatgādina, ka pienākums norādīt pamatojumu ir būtiska formas prasība, kas ir jānošķir no jautājuma par motivācijas pamatotību, kurš attiecas uz strīdīgā tiesību akta tiesiskumu pēc būtības (spriedums, 2001. gada 22. marts, Francija/Komisija, C-17/99, EU:C:2001:178, 35. punkts). Tādējādi ir jānoraida Vācijas Federatīvās Republikas argumentācija, kuras nolūks ir apstrīdēt Apelācijas padomes pamatojumu, jo minētā argumentācija ir izstrādāta, lai pamatotu tās argumentu par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.

258 No otras puses, ciktāl Vācijas Federatīvā Republika savā argumentācijā būtībā norāda, ka apgalvotais Apelācijas padomes argumentācijas pretrunīgais raksturs tai neļaujot saprast, vai apstrīdētais lēmums ir labi pamatots vai arī tajā, iespējams, ir trūkumi, jāatgādina, atsaucoties uz šī sprieduma 252.–254. punktu, ka apstrīdētā lēmuma 118.–125. punktā izstrādātie Apelācijas padomes apsvērumi nav pretrunīgi.

259 No tā izriet, ka ir jānoraida arī Vācijas Federatīvās Republikas arguments saistībā ar pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.

ix) Par argumentu attiecībā uz to, ka Apelācijas padome ir noteikusi materiāltiesiski neprecīzu un neaprēķinātu iespējamības slieksni

260 Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka Apelācijas padomes nostājā neesot ievērots atbilstošais kritērijs saistībā ar samērīguma principu. Būtiskais jautājums ir noskaidrot, vai atkarībā no regulatīvā toksikoloģijas stāvokļa šķiet taisnīgi un piemēroti veikt testu. Citiem vārdiem, būtu jānosaka, vai ar šo testu var identificēt risku, lai arī tā lietderība konkrētajā gadījumā nav droši zināma. Tomēr apstrīdētajā lēmumā minētā padome esot noteikusi materiāltiesiski neprecīzu un neaprēķinātu iespējamības slieksni.

261 *ECHA*, ko atbalsta Komisija, un sabiedrības, kas iestājušās lietā, šo argumentu apstrīd.

262 Šajā ziņā, pirmām kārtām, ir jāatgādina, ka Apelācijas padome neapšaubāmi uzskatīja, ka *ECHA* nav tiesību paredzēt pienākumu identificēt benpata metabolītus testā, kas veikts atbilstoši metodei Nr. 309. Tomēr minētajai padomei nevar pārmest, ka tā ir uzskatījusi, ka *ECHA* nebija tiesību paredzēt pienākumu saistībā ar rezultātu tās lēmuma adresātiem, ja nebija pārliecības par to, ka benpata metabolītu identificēšanu var veikt atbilstoši šai metodei.

263 Otrām kārtām, attiecībā uz pienākumu veikt testu atbilstoši metodei Nr. 309 pietiek atgādināt, ka apstrīdētajā lēmumā Apelācijas padome šo pienākumu nav apstrīdējusi. Tādējādi šajā lēmumā minētā padome nav grozījusi iespējamības slieksni, kas jāsasniedz, lai attaisnotu prasību veikt minēto testu. Gluži pretēji, kā izriet no minētā lēmuma 125. punkta, šī padome uzskatīja, ka saskaņā ar *OECD* 309. vadlīnijām ķīmisko produktu testiem *ECHA* lēmuma adresātiem bija jāpieliek visas saprātīgās pūles, lai identificētu un aprēķinātu galvenos transformācijas produktus, veicot šo testu, un attiecīgi apkopotu šīs pūles pētījuma ziņojumā.

264 Tādējādi ir jānoraida Vācijas Federatīvās Republikas arguments par to, ka Apelācijas padome ir noteikusi materiāltiesiski neprecīzu un neaprēķinātu iespējamības slieksni, un tādējādi ir jānoraida visi argumenti saistībā ar Apelācijas padomē celtās apelācijas pirmā pamata otrās daļas izvērtēšanu.

2) Par argumentiem saistībā ar Apelācijas padomē iesniegtā pirmā pamata trešās daļas izvērtēšanu

265 *ECHA* savā lēmumā paredzēja papildinformācijas pieprasījumu gadījumā, ja tests, kas veikts saskaņā ar metodi Nr. 309, neļautu konstatēt, vai benpats ir noturīgs vai ļoti noturīgs Regulas Nr. 1907/2006 XIII pielikuma 1.1.1. un 1.2.1. punkta izpratnē. Šādā gadījumā tika paredzēts, ka tiktu veikts sedimentu simulācijas tests atbilstoši metodei Nr. 308, benpata vietā izmantojot sastāvdaļu R-898.

266 Sava lēmuma pamatojuma izklāsta III.4. punktā *ECHA* precizēja, ka arī sedimenti ir bažas izraisoša vide. Benpats esot bijis ļoti adsorbējošs un tādējādi tas sedimentos adsorbējoties ātri un paaugstinātā pakāpē. Tā uzskata, ka ir arī iespējams, ka, veicot testu atbilstoši metodei Nr. 308, izveidojas paaugstināts neekstrahējamu atlikumu līmenis, un ka, iespējams, būs sarežģīti nodalīt degradāciju no izkliedēšanās procesa. Lai atvieglotu datu interpretēšanu, esot jāievēro atsevišķi nosacījumi. Lai izvērtētu benpata noturību, esot nepieciešams nošķirt vienkāršu eliminmāciju no degradācijas. Šim nolūkam pamatprasības ir metabolītu noteikšana un identificēšana. Paaugstināta temperatūra atvieglojot sējmateriāla dzīvotspēju, metabolītu izveides iespējamību un iespējamību identificēt metabolītus, salīdzinot ar zemāku temperatūru. Tādējādi tests esot jāveic pie 20 °C, bet šī temperatūra ir jāsamazina līdz 12 °C, izmantojot Arrēniusa vienādojumu. Benpata vietā esot jāizmanto R-898.

267 Apelācijas padomē celtās apelācijas pirmā pamata trešajā daļā sabiedrības, kas iestājušās lietā, būtībā apgalvo, ka benpata īpašību dēļ tests, kas veikts atbilstoši metodei Nr. 308, nebija piemērojams tā noturības izvērtēšanai.

268 Apstrīdētā lēmuma 133.–142. punktā Apelācijas padome izvērtēja šos argumentus.

269 Apstrīdētā lēmuma 136. punktā Apelācijas padome konstatēja, ka benpats rada īpašas grūtības testa atbilstoši metodei Nr. 308 īstenošanas kontekstā. Ne tikai benpats varot testa laikā pāriet no ūdens fāzes cietā fāzē, bet tas cietajā fāzē varot arī izveidot neekstrahējamus atlikumus. Kā divi tajā izskatāmās lietas dalībnieki esot apstiprinājuši uzklausīšanas laikā, šobrīd neesot pārliecības par to, ka ir iespējams identificēt un aprēķināt vielas izveidotus neekstrahējamus atlikumus, veicot testu atbilstoši minētajai metodei. Minētā padome uzskata, ka nav pārliecības par to, ka šis tests praksē ļauj izmērīt aplūkotās vielas adsorbēšanos vai sadalīšanos.

270 Apstrīdētā lēmuma 137. punktā Apelācijas padome norāda, ka Eiropas Ķīmijas rūpniecības federāciju padomes (*CEFIC*) ilgtermiņa pētījumu iniciatīvas projekta ziņojumā tika norādīti vairāki jautājumi saistībā ar metodes Nr. 308 piemērotību tādu vielu izvērtēšanai, kāda ir benpats. Tā arī norādīja, ka izraudzītā iestāde un *ECHA* uzklausīšanā tajā esot apstiprinājušas, ka šobrīd neesot nekādu vispārēji pieņemtu pasākumu neekstrahējamu atlikumu integrēšanai vielas vides izvērtējumā.

271 Apstrīdētā lēmuma 138. punktā Apelācijas padome secināja, ka, balstoties uz tajā iesniegtajiem pierādījumiem un argumentiem, attiecīgajā brīdī nebija nekāda zinātniskā konsensa par veidu, kādā ir jāizvērtē testa, kas veikts atbilstoši metodei Nr. 308, rezultāti saistībā ar neekstrahējamu atlikumu identitāti un īpašībām.

272 Apstrīdētā lēmuma 139. punktā Apelācijas padome norādīja, ka *ECHA* lēmumā tika pieprasīts veikt testu atbilstoši metodei Nr. 308 vienīgi tad, ja tests, kas jāveic atbilstoši metodei Nr. 309, ieskaitot metabolītu identifikāciju, neļautu pierādīt benpata noturību. Ņemot vērā, ka pienākums izmērīt metabolītus, kas ir izveidoti šajā pēdējā minētajā testā, tika atcelts, nebija pārliecības par šādu

identifikāciju. Tā arī norādīja, ka, tiklīdz kā būtu pieejama informācija saistībā ar metabolītiem, šī jaunā informācija būtu jāvērtē un vajadzības gadījumā varētu tikt pieprasīta pētījuma veikšana atbilstoši metodei Nr. 308.

273 Apstrīdētā lēmuma 140. punktā Apelācijas padome nonāca pie secinājuma, ka *ECHA* nav pierādījusi, ka tests, kas jāveic atbilstoši metodei Nr. 308, ir piemērots benpata noturības noteikšanai.

274 Apstrīdētā lēmuma 141. punktā Apelācijas padome neizslēdza, ka ir arī iespējams, ka tests, kas veikts atbilstoši metodei Nr. 308, ļauj noteikt benpata noturību. Faktiski tā norādīja, ka *ECHA* varētu spēt vēlāk noteikt, ka pētījums, kas veikts atbilstoši šai metodei, ir atbilstošs benpata noturības izpētei, ieskaitot metodi, kurā ir paredzēta tā metabolītu identitātes un īpašību izvērtēšana. Tomēr tā uzskata, ka šāda pētījuma *ECHA* pamatojumā esot jāņem vērā jebkāda cita atbilstošā un no jauna pieejamā informācija, piemēram, testa, kas jāveic atbilstoši metodei Nr. 309, rezultāti.

275 Apstrīdētā lēmuma 142. punktā Apelācijas padome konstatēja, ka šo iemeslu dēļ ir jāapmierina tajā celtās apelācijas pirmā pamata trešā daļa un *ECHA* lēmums jāatceļ, ciktāl minētajā lēmumā ir pieprasīts veikt testu atbilstoši metodei Nr. 308.

276 Šīs apelācijas ceturtā pamata otrajā daļā un sestā pamata otrajā daļā Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka šajos Apelācijas padomes apsvērumos ir pieļauta kļūda.

277 Vispirms ir jālemj par Vācijas Federatīvās Republikas argumentu saistībā ar to, ka Apelācijas padome ir pārsniegusi savu pārbaudes pilnvaru robežas. Tad tiks izvērtēti argumenti, ar ko tiek apstrīdēta minētās padomes apsvērumu pamatotība.

i) Par argumentiem, kuru nolūks ir pierādīt, ka Apelācijas padome ir pārsniegusi savu pārbaudes pilnvaru robežas

278 Prasības Vispārējā tiesā ceturtā pamata otrajā daļā un sestā pamata otrajā daļā Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma 136. punktā Apelācijas padome esot pārsniegusi savu pārbaudes pilnvaru robežas. Tā uzskata, ka minētajā punktā minētā padome apstrīd dalībvalstu ekspertīzi saistībā ar jautājumu, vai ir atbilstošs saskaņā ar metodi Nr. 308 veicamais tests. Tomēr Dalībvalstu komitejai esot jāpiešķir plaša novērtējuma brīvība, ņemot vērā tās kā ekspertu komitejas lomu un tās locekļu sastāvu, kuriem ir saistošas savu dalībvalstu instrukcijas. Tādējādi šai padomei esot vienīgi ierobežotas pārbaudes pilnvaras, kuru intensitāte esot salīdzināma ar pārbaudi, kuru veic tiesas par diskrecionāriem lēmumiem.

279 *ECHA*, Komisija un sabiedrības, kas iestājušās lietā, šos argumentus apstrīd.

280 Vācijas Federatīvās Republikas argumenti nolūkā pierādīt, ka Apelācijas padome ir pārsniegusi savu pārbaudes pilnvaru robežas, ir jānoraida to pašu iemeslu dēļ, kas tika norādīti iepriekš šī sprieduma 190.–216. punktā.

ii) Par argumentiem, kuru nolūks ir apstrīdēt Apelācijas padomes apsvērumu pamatotību

281 Sestā pamata otrajā daļā Vācijas Federatīvā Republika norāda uz argumentiem, kuru nolūks ir apstrīdēt apsvērumu, ar kuriem Apelācijas padome ir pamatojusi savu secinājumu, ka neesot pierādīts, ka sedimentu simulācijas tests, kas veikts atbilstoši metodei Nr. 308 un kuru *ECHA* pieprasa savā lēmumā, nav atbilstošs, pamatotību. Tā atzīst, ka daļa benpata ir neatgriezeniski saistīta ar vidi un tādējādi to nevar noteikt šajā vidē, kas var izraisīt grūtības, veicot vielas sadales eksperimentālo izvērtēšanu testu sistēmā un norādot procentuālo degradāciju. Tomēr tā uzskata, ka Dalībvalstu

komiteja ir pamatoti uzskatījusi, ka pastāv reāla iespēja, ka ar testu, kas veikts atbilstoši metodei Nr. 308, var panākt reālus un izmantojamus rezultātus, neraugoties uz problēmām saistībā ar neekstrahējamiem atlikumiem.

282 Pirmām kārtām, Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka Apelācijas padomes nostājā nav ievērots atbilstošais kritērijs saistībā ar samērīguma principu. Atbilstošais jautājums esot – vai, ņemot vērā regulatīvo toksikoloģijas stāvokli, šķiet taisnīgi un lietderīgi veikt testu. Citiem vārdiem, būtu jānosaka, vai ar šo testu var identificēt risku, pat, ja tā lietderība konkrētajā gadījumā nav skaidra. Papildu informācijas pieprasījumiem nebūtu tiešas ietekmes uz benpata tirdzniecības vērtību, bet tas būtu vienīgi starpposms pirms iespējamās risku pārvaldības izvērtēšanas. Ņemot vērā Regulas Nr. 1907/2006 mērķi, proti, nodrošināt augsta līmeņa cilvēku veselības un vides aizsardzību un piesardzības principu, risku identifikācijai esot jābūt īpaši vieglai un lielā mērā iespējamai. Tādējādi nevar pieprasīt pārāk lielu iespējamību saistībā ar testu spēju identificēt noteiktu īpašību, jo pretējā gadījumā tiktu atļauts veikt tikai tādus testus, kuru rezultāti būtu salīdzinoši paredzami. Tomēr tikai ārkārtas gadījumos varētu paredzēt pirms testa veikšanas, ka tas efektīvi ļauj sniegt vēlamo informāciju vai ka ir nepieciešami citi testi, lai identificētu esošo risku. Vācijas Federatīvā Republika uzskata, ka minētajai padomei esot vajadzējis vienīgi pārbaudīt, vai pasākums atbilst vēlamajam mērķim un vai tā varēja to piemērot, izvērtējot, vai Dalībvalstu komitejas apsvērumi ir acīmredzami kļūdaini.

283 *ECHA* lēmumā paredzētā testa stratēģija esot atbildusi šim kritērijam. Turpretī minētā stratēģija, kuru grozījusi Apelācijas padome, neatbilstot šim kritērijam. Minētās padomes veikto grozījumu pamatā esot ideja, saskaņā ar kuru testu var pieprasīt vienīgi tad, ja pietiekami drošā veidā var prezumēt, ka tas ļaus iegūt drošus rezultātus par pētītajām īpašībām. Šādi rīkojoties, minētā padome esot noteikusi materiāltiesiski neprecīzu un neaprēķinātu iespējamības slieksni. Esot grūti paredzēt, ciktāl tests galu galā ļauj izvērtēt pētāmo īpašību esamību vai neesamību. Šis slieksnis ievērojami samazinot iespējas iegūt informāciju, izmantojot Regulu Nr. 1907/2006. Šāda pieeja neatbilstot minētās regulas mērķiem. Tā arī neatbilstot piesardzības principam, kurā esot pieprasīts apkopot jebkādu ar riskiem saistītu informāciju. Testu pieprasījumi, kas joprojām ir veicami pēc apstrīdētā lēmuma, noturīguma kritērija noteikšanai esot mazāk piemēroti nekā *ECHA* lēmums. Galu galā tā sekas varētu būt tādas, ka testa stratēģija, kas grozīta apstrīdētajā lēmumā, traucētu noskaidrošanas mērķim.

284 *ECHA*, Komisija un sabiedrības, kas iestājušās lietā, šos argumentus apstrīd.

285 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 1. panta 1. punktu tās mērķis neapšaubāmi ir nodrošināt augsta līmeņa cilvēku veselības aizsardzību un vides aizsardzību un ka saskaņā ar šīs regulas 1. panta 3. punkta otro teikumu tās noteikumu pamatā ir piesardzības princips.

286 Tomēr Regulu Nr. 1907/2006 nevar interpretēt, vienīgi ņemot vērā mērķi nodrošināt augsta līmeņa cilvēku veselības aizsardzību un vides aizsardzību un piesardzības principu. Saskaņā ar minētās regulas 1. panta 1. punktu tās mērķis ir arī nodrošināt alternatīvu metožu attīstību vielu bīstamības novērtēšanai, kā arī vielu brīvu apriti iekšējā tirgū, reizē veicinot konkurenci un inovācijas. Turklāt jāņem vērā arī darījumdarbības brīvība Pamattiesību hartas 16. panta izpratnē un, vajadzības gadījumā, mērķis izvairīties no izmēģinājumiem uz dzīvniekiem, kas tostarp izriet no šīs regulas 47. apsvēruma.

287 Atbilstošais kritērijs saistībā ar samērīguma principu ir dažādu Regulas Nr. 1907/2006 mērķu līdzsvarošanas un piesardzības principa īstenošanas rezultāts. Piemērojot šo kritēriju, lai attaisnotu prasību veikt testu, *ECHA* ne tikai ir jāpierāda potenciāla riska esamība cilvēku veselībai vai videi un nepieciešamība noskaidrot šo risku, bet arī jāpierāda, ka pastāv reāla iespēja, ka pieprasītā informācija ļauj veikt uzlabotus riska pārvaldības pasākumus.

288 Ņemot vērā šos apsvērumus, Apelācijas padomei tādējādi nevar pārmest, ka tā ir uzskatījusi, ka prasība veikt testu, kas paredzēts lēmumā, kas pieņemts, izvērtējot vielu, ir piemērota, ja pastāv reāla iespēja, ka šis tests var radīt minētajam izvērtējumam būtiskus rezultātus.

289 Ņemot vērā šos apsvērumus, Apelācijas padomei nevar pārmest, ka tā ir uzskatījusi, ka, ja vielas īpašību dēļ pastāv pamatotas šaubas par jautājumu, vai *ECHA* paredzētā testa metode ļauj sasniegt būtiskus rezultātus vielas izvērtējumam, *ECHA* būtu jāpierāda, ka, neraugoties uz šīm šaubām, pastāv reāla iespēja, ka metode ļauj sasniegt būtiskus rezultātus.

290 Ņemot vērā šos apsvērumus, jānoraida Vācijas Federatīvās Republikas argumenti saistībā ar to, ka Apelācijas padome nav ievērojusi atbilstošo kritēriju saistībā ar samērīguma principu, nosakot pārāk augstu iespējamības slieksni.

291 Otrām kārtām, Vācijas Federatīvā Republika norāda argumentus, lai pierādītu kļūdu Apelācijas padomes vērtējumā, saskaņā ar kuru *ECHA* neesot pierādījusi reālas iespējas esamību, ka tests, kas ir jāveic atbilstoši metodei Nr. 308, var radīt benpata izvērtēšanai būtiskus rezultātus.

292 Šādā kontekstā ir jānorāda, ka aplūkotā vērtējuma pamatā ir īpaši sarežģītu zinātnisko un tehnisko apstākļu novērtējums, un jāatgādina, ka, ievērojot Savienības tiesas pārbaudes robežas šajā ziņā, ir jāpārbauda, vai Vācijas Federatīvās Republikas izvirzītie argumenti var pierādīt, ka saistībā ar minēto vērtējumu Apelācijas padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vai nepareizu pilnvaru izmantošanu vai acīmredzami pārsniegusi savas novērtējuma pilnvaras (skat. šī sprieduma 227. punktu).

293 Pirmkārt, ir jānoraida Vācijas Federatīvās Republikas arguments par to, ka visas dalībvalstis Dalībvalstu komitejā uzskatīja, ka pastāv reāla iespēja, ka tests, kas ir jāveic atbilstoši metodei Nr. 308, var radīt reālus un izmantojamus rezultātus, neraugoties uz problēmām saistībā ar benpata neekstrahējamiem atlikumiem. Faktiski šis arguments pats par sevi nevar pierādīt, ka saistībā ar aplūkoto vērtējumu pastāvētu acīmredzama kļūda.

294 Otrkārt, Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka prasība veikt testu atbilstoši metodei Nr. 308, kas tika izlemta *ECHA* lēmumā, atbilstot regulatīvajam toksikoloģijas stāvoklim attiecībā uz procedūru, kas jāievēro, lai izvērtētu noturības kritēriju, kurš tika paredzēts *OECD* 308. vadlīnijās par ķīmisko produktu testiem. Apelācijas padomes apsvērumos tiekot apstrīdēta pati šī metode un tādējādi tie neatbilstot Regulai Nr. 440/2008.

295 Šajā ziņā, no vienas puses, jānorāda, pretēji Vācijas Federatīvā Republikas norādītajam apstrīdētajā lēmumā, ka Apelācijas padome neapstrīdēja pašu metodi Nr. 308. Gluži pretēji, kā izriet no minētā lēmuma 141. punkta, šī padome uzskatīja, ka tests, kas veikts atbilstoši šai metodei, var būt piemērots, ja *ECHA* ir spējīga pierādīt, ka, neraugoties uz problēmām saistībā ar benpata neekstrahējamiem atlikumiem šāds tests varētu radīt būtiskus rezultātus, izvērtējot benpata noturību sedimentu vidē.

296 No otras puses, ņemot vērā šī sprieduma 285.–290. punktā norādītos apsvērumus, Apelācijas padomei nevar pārmest, ka tā nav vienīgi abstrakti izvērtējusi, vai metode Nr. 308 ir piemērota, lai novērtētu vielu noturību sedimentu vidē, bet gan ir izvērtējusi šo jautājumu konkrētākā veidā attiecībā uz benpatu, ņemot vērā šīs vielas īpašības.

297 Tādējādi Vācijas Federatīvās Republikas arguments, ka Apelācijas padome ar apsvērumiem apstrīdot pašu metodi Nr. 308 un tādējādi tie neesot saskanīgi ar Regulu Nr. 440/2008, ir jānoraida.

298 Treškārt, Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka Apelācijas padome neapstrīd faktu, ka ir iespējams panākt drošus rezultātus, ievērojot metodi Nr. 308.

299 Šajā ziņā ir jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma 141. punktā Apelācijas padome, neapšaubāmi, nav izslēgusi to, ka, neraugoties uz ar neekstrahējamiem atlikumiem saistītām problēmām, metode Nr. 308 var radīt reālus un izmantojamus rezultātus. Tomēr minētajā punktā šī padome norādīja, ka, lai pierādītu, ka pastāv reāla iespēja, ka tests, kas veikts atbilstoši šai metodei, var radīt būtiskus rezultātus benpata vērtējumam, *ECHA* esot jāpierāda, ka, neraugoties uz šīm problēmām, šāda iespēja ir reāla.

300 Būtībā, lai gan Apelācijas padome neizslēdza, ka var tikt pierādīts, ka pastāv reāla iespēja, ka tests, kas veikts atbilstoši metodei Nr. 308, var radīt būtiskus rezultātus benpata vērtējumam, neraugoties uz problēmām saistībā ar neekstrahējamu atlikumu veidošanos, tā uzskatīja, ka šajā posmā *ECHA* to nav pierādījusi.

301 Tādējādi ir jānoraida Vācijas Federatīvās Republikas arguments saistībā ar to, ka Apelācijas padome nav apstrīdējusi faktu, ka ir iespējams panākt drošus rezultātus, izmantojot metodi Nr. 308.

302 Ceturtkārt, Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka Apelācijas padomes argumentācija apstrīdētajā lēmumā ir apļveida, jo minētā padome attaisno testa, kas veikts atbilstoši metodei Nr. 308, izdošanās perspektīvas neesamību ar faktu, ka šī padome ir atcēlusi specifikācijas saistībā ar metabolītu identificēšanu, veicot testu atbilstoši metodei Nr. 309. Īstenotā testa stratēģijas mērķis tieši esot bijis rīkoties tādējādi, lai informāciju par metabolītiem, kas vajadzības gadījumā jau ir iegūta, veicot testu atbilstoši metodei Nr. 309, varētu izmantot testā, kas veikts atbilstoši metodei Nr. 308, kas radītu sarežģījumus šajā ziņā. Tas tādējādi ļoti skaidri liekot saprast, cik lielā mērā paziņojumi saistībā ar pēc iespējas lielāka skaita metabolītu identifikāciju testā, kas veikts atbilstoši metodei Nr. 309, esot būtiski, ņemot vērā stratēģiju saistībā ar noturīguma kritērija noteikšanu izdošanos.

303 Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka Apelācijas padome, neapšaubāmi, atcēla pienākumu attiecībā uz rezultātu, identificējot metabolītus, veicot testu atbilstoši metodei Nr. 309, tādēļ, ka nebija pārliecības par to, ka šāda identifikācija ir iespējama. Kā tika norādīts šī sprieduma 169.–264. punktā, neviens no Vācijas Federatīvās Republikas argumentiem nevar pamatoti likt apstrīdēt šī lēmuma pamatā esošos Apelācijas padomes apsvērumus.

304 Tālāk ir jāatgādina – kā Apelācijas padome norādīja apstrīdētā lēmuma 125. punktā –, ka pienākuma attiecībā uz rezultātu atcelšana saistībā ar metabolītu identificēšanu testā, kas jāveic atbilstoši metodei Nr. 309, neatspēko sabiedrību, kas iestājušās lietā, pienākumu pielikt visas saprātīgās pūles, lai noteiktu un aprēķinātu galvenos transformācijas produktus, veicot šo testu, un attiecīgi apkopotu šīs pūles pētījuma ziņojumā. Līdz ar to nevar uzskatīt, ka minētā padome būtu nepamatoti ierobežojusi minēto testu, un tādējādi tai nevar arī pārmest, ka tā ir nepamatoti ierobežojusi testa izdošanās perspektīvu atbilstoši metodei Nr. 308.

305 Visbeidzot, jānorāda, ka iemesls, kura dēļ Apelācijas padome atcēla *ECHA* prasību veikt testu atbilstoši metodei Nr. 308, bija tāds, ka šī aģentūra nebija pierādījusi, ka, neraugoties uz problēmām saistībā ar faktu, ka benpats rada neekstrahējamus atlikumus, pastāvēja reāla iespēja, ka tests, kas veikts atbilstoši minētajai metodei, var sniegt šīs vielas izvērtēšanai būtiskus rezultātus.

306 Ņemot vērā šos apsvērumus, jānoraida arī Vācijas Federatīvās Republikas arguments par Apelācijas padomes riņķveida argumentāciju apstrīdētajā lēmumā.

307 Piektkārt, Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka nedz fakts, ka tests, kas jāveic atbilstoši metodei Nr. 308, ir grūti paveicams, nedz fakts, ka nav pārliecības par to, ka tas ļauj iegūt pietiekami daudz informācijas par neekstrahējamiem atlikumiem un metabolītiem, nav pretrunā tam, ka tiek pieprasīts veikt šo testu. Pretējā gadījumā vielas, kuras ir sarežģīti izpētīt, nevarētu tikt pakļautas nevienam testam.

308 Šajā ziņā, no vienas puses, ir jānorāda, ka Apelācijas padome nav balstījusies uz apsvērumu, saskaņā ar kuru ir sarežģīti veikt testu atbilstoši metodei Nr. 308, bet gan uz apsvērumu, ka *ECHA* nav pierādījusi reālas iespējas pastāvēšanu, ka minētais tests rada benpata izvērtēšanai būtiskus rezultātus.

309 No otras puses, ir jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma 136. un 138. punktā Apelācijas padome nepamatojās arī uz nedrošību, kas ir jebkura eksperimentālā pētījuma neatņemama daļa. Gluži pretēji, tā norādīja, ka attiecībā uz benpatu pastāv konkrēta problēma saistībā ar metodes Nr. 308 piemērošanu, kas ir saistīta ar to, ka šī viela var ne tikai pāriet no testa sistēmas ūdens fāzes cietā fāzē, bet arī izveidot

neekstrahējamus atlikumus cietajā fāzē. Turklāt tā būtībā norādīja, ka *ECHA* tajā izskatītajā procedūrā nevarēja pierādīt, ka, neraugoties uz šo problēmu, testa veikšana atbilstoši minētajai metodei varētu ļaut izmērīt šīs vielas adsorbēšanos un degradāciju. Tādējādi minētajā lēmumā tā pamatojās uz apsvērumu, saskaņā ar kuru pastāv pamatotas šaubas par jautājumu, vai, ņemot vērā minētās vielas īpašības, pastāv reāla iespēja, ka atbilstoši metodei Nr. 308 veiktais tests ļauj izdarīt secinājumus par šīs vielas noturīgumu sedimentu vidē. Tomēr, ņemot vērā šī sprieduma 282.–290. punktā norādītos apsvērumus, šādu nostāju nevar uzskatīt par acīmredzami kļūdainu.

310 No tā izriet, ka Vācijas Federatīvās Republikas arguments par to, ka šāda testa veikšanas pieprasījums nav pretrunā nedz faktam, ka atbilstoši metodei Nr. 308 veicamais tests ir grūti realizējams, nedz faktam, ka nav pārliecības par to, ka tas ļauj saņemt pietiekami daudz informācijas par neekstrahējamiem atlikumiem un metabolītiem, ir jānoraida.

311 Tādējādi ir jānoraida visi argumenti, kuru mērķis ir apstrīdēt Apelācijas padomes apsvērumu pamatojumu, un līdz ar to ir jānoraida visi argumenti saistībā ar Apelācijas padomē iesniegtā pirmā pamata trešās daļas izvērtēšanu.

2. Par argumentiem saistībā ar Apelācijas padomē celtās apelācijas otrā pamata izvērtēšanu

312 Apstrīdētā lēmuma 156.–161. punktā Apelācijas padome izvērtēja un noraidīja tajā celtās apelācijas otro pamatu.

313 Šīs prasības ceturtā pamata otrajā daļā Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka šajā apstrīdētā lēmuma daļā Apelācijas padome ir pieļāvusi kļūdu. Tā uzskata, ka minētā lēmuma 159. punktā šī padome īstenoja pārlieku intensīvu pārbaudi un iejaucās Dalībvalstu komitejas lomā.

314 *ECHA*, Komisija un sabiedrības, kas iestājušās lietā, šos argumentus apstrīd.

315 Vācijas Federatīvās Republikas argumenti par kļūdu apstrīdētā lēmuma 156.–161. punktā ir jānoraida kā neefektīvi. Proti, kā izriet no šī sprieduma 34. punkta, Vācijas Federatīvā Republika lūdz atcelt minēto lēmumu, ciktāl Apelācijas padome ir daļēji atcēlusi *ECHA* lēmumu. Tomēr apstrīdētā lēmuma 159. punkts ietilpst tajā tā daļā, kur minētā padome ir noraidījusi tajā celtās apelācijas otro pamatu.

316 Tādējādi ir jānoraida Vācijas Federatīvās Republikas argumenti saistībā ar Apelācijas padomē iesniegtā otrā pamata izvērtēšanu.

3. Par argumentiem saistībā ar Apelācijas padomē iesniegto trešo pamatu un apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 3) punktu

317 Sava lēmuma 7. lappusē *ECHA* konstatēja, ka pastāv ticami dati, kas var pierādīt, ka benpats ir bioakumulējams un toksisks un ka, tā kā ir izpildīti bioakumulācijas un toksicitātes kritēriji, ir jāizvērtē noturīguma kritērijs.

318 Apelācijas padomē celtās apelācijas trešajā pamatā sabiedrības, kas iestājušās lietā, apgalvo, ka *ECHA* apsvērumos saistībā ar benpata bioakumulējamību ir pieļautas kļūdas.

319 Apelācijas padome šos argumentus izvērtēja Apstrīdētā lēmuma 166.–171. punktā.

320 Apstrīdētā lēmuma 166. punktā Apelācijas padome norādīja, ka šie *ECHA* apsvērumi ir ietverti tajā tās lēmuma daļā, kurā tā ir norādījusi iemeslus, kas attaisno prasības iesniegt papildu informāciju saistībā ar benpata noturīgumu. Tā uzskata, ka šādā kontekstā neesot nozīmes informācijai par šīs vielas bioakumulējamību.

321 Apstrīdētā lēmuma 167.–169. punktā Apelācijas padome konstatēja, ka *ECHA* konstatējumam, saskaņā ar kuru benpats ir bioakumulējams, minētajā lēmumā nevajadzēja tikt iekļautam. No vienas puses, sabiedrības, kas iestājušās lietā, neesot tikušas uzklausītas par šo punktu, jo šis konstatējums esot ticis iekļauts grozītā lēmuma projektā pēc minēto sabiedrību komentāriem par lēmuma projektu un šajā ziņā neesot iesniegts neviens grozījuma priekšlikums. No otras puses, aplūkotajam konstatējumam neesot nozīmes *ECHA* izstrādātajā argumentācijā, lai attaisnotu prasību iesniegt papildu informāciju saistībā ar iespējamo risku, ka benpats ir noturīgs.

322 Apstrīdētā lēmuma 169.–171. punktā Apelācijas padome norādīja, ka ir jāatceļ aplūkotais *ECHA* konstatējums tās lēmumā. Tomēr, kā tā uzskata, šī kļūda nav ietekmējusi *ECHA* lēmuma rezolutīvo daļu, tā nav efektīva un tādējādi neattaisno šī paša lēmuma atcelšanu.

323 Apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 3) punktā Apelācijas padome "nolēma", ka apgalvojums saistībā ar bioakumulāciju, kas ietverts *ECHA* lēmuma pamatojumā, šajā pēdējā lēmumā esot jāatceļ.

324 Sestā pamata trešajā daļā Vācijas Federatīvā Republika apgalvo, ka Apelācijas padomei apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 3) punktā neesot bijis jānolemj, ka ir jāatceļ *ECHA* lēmuma pamatojumā ietvertais konstatējums par bioakumulāciju. Gluži pretēji, minētajai padomei būtu vajadzējis noraidīt tajā celtās apelācijas trešo pamatu. Pirmām kārtām, esot jānošķir šī pēdējā minētā lēmuma pamatojums, kurā esot atspoguļots dalībvalstu iestāžu viedoklis, no šī paša lēmuma rezolutīvas daļas. Minētie iemesli paši par sevi neapdraudot procedūru atbilstoši Regulas Nr. 1907/2006 59. pantam, kurā esot izvērtēta vielas noturīgu, bioakumulatīvu un toksisku īpašību esamība un kurā no jauna tiek uzklausīti un iesaistīti reģistrētāji. *ECHA* apgalvojumam par bioakumulāciju neesot saistoša rakstura. Juridiski saistošs konstatējums attiecībā uz benpata bioakumulējamo raksturu esot iespējams vienīgi citā procedūrā, piemēram, procedūrā, piemērojot minētās regulas 59. pantu. Šādu apgalvojumu *ECHA* lēmuma adresāti nebūtu varējuši interpretēt nepareizi. Turklāt *ECHA* neesot pakļauta nekādam juridiskam pienākumam ierobežot tās lēmumu pamatojumu tikai līdz pašam nepieciešamākajam. Otrām kārtām, apstrīdētais lēmums joprojām esot neskaidrs. Minētajā rezolutīvajā daļā neesot paredzēta *ECHA* lēmuma atcelšana, bet gan ieteikts atcelt daļu no pamatojuma izklāsta, skaidri nenorādot nedz to, kā, nedz to, kuram tas būtu jādara. Trešām kārtām, neesot pamatots Apelācijas padomes apsvērums, saskaņā ar kuru *ECHA* konstatējuma saistībā ar benpata bioakumulējamo raksturu atcelšana esot attaisnojama, jo sabiedrības, kas iestājušās lietā, šajā jautājumā netika uzklausītas. Procedūrā *ECHA* šīs sabiedrības esot norādījušas argumentu saistībā ar to, ka šīs prasības iesniegt papildu informāciju saistībā ar noturīguma kritēriju ir nesamērīgas, pamatojoties uz to, ka bioakumulācijas kritērijs vēl neesot neapstrīdami noteikts. Aplūkotajā konstatējumā esot sniegta atbilde uz šo argumentu.

325 *ECHA*, kuru atbalsta Komisija, apstrīd šos argumentus. Tā norāda, ka *ECHA* lēmumā ietvertais apgalvojums, saskaņā ar kuru benpats ir bioakumulējams, esot bijis nevietā un ka pastāvēja risks, ka citā kontekstā, piemēram, valsts procedūrās vai vēlākās procedūrās nolūkā noteikt vielas, kas rada ļoti lielas bažas, Regulas Nr. 1907/2006 VII nodaļas izpratnē, tiktu iekļauta atsauce uz šo apgalvojumu. Tādējādi sabiedrībām, kas iestājušās lietā, vajadzēja būt iespējai apstrīdēt šādu apgalvojumu. Turklāt, ja aplūkotajam apgalvojumam neesot bijis nekādas ietekmes uz pārējo *ECHA* lēmumu, kā to norāda Vācijas Federatīvā Republika, tad arī apstrīdētā lēmuma atcelšanai, ko šajā ziņā veic Vispārējā tiesa, neesot ietekmes uz šī lēmuma atlikušo daļu.

326 Savukārt sabiedrības, kas iestājušās lietā, pirmām kārtām, apgalvo, ka *ECHA* apgalvojuma, saskaņā ar kuru benpats ir bioakumulējums, pamatā ir kļūda analīzē. Otrām kārtām, tās norāda, ka ir attaisnojams atcelt aplūkoto apgalvojumu. Tās apstiprina, ka tām esot bijušas tiesības lūgt atcelt šo *ECHA* lēmuma daļu. Tās norāda, ka, to neatceļot, tām nebūtu bijusi iespēja lietderīgi darīt zināmu savu viedokli saistībā ar bioakumulācijas kritēriju, kuram nebija vietas minētajā lēmumā. Trešām kārtām, tās apgalvo – pieņemot, ka apgalvojums par bioakumulāciju sākotnējā lēmumā nebija galīgs, tā atcelšanai nebūtu nekādu seku. Vācijas Federatīvajai Republikai tādējādi neesot bijusi nekāda interese atcelt šo apstrīdētā lēmuma daļu.

327 Pirmām kārtām, jānorāda, ka Vācijas Federatīvā Republika nenorāda nevienu argumentu, kas varētu pierādīt apstrīdētā lēmuma 169. punktā ietvertā Apelācijas padomes secinājuma, saskaņā ar kuru apgalvojumam par to, ka benpats ir bioakumulējams, neesot vajadzējis atrasties *ECHA* lēmuma 7. lappusē, kļūdaino raksturu.

328 Proti, ar Vācijas Federatīvās Republikas argumentiem nevar pamatoti apšaubīt Apelācijas padomes apsvērumu, kas ietverts apstrīdētā lēmuma 166. punktā, saskaņā ar kuru apgalvojums par benpata bioakumulējamību esot nepamatoti iekļauts tajā *ECHA* pamatojuma izklāsta daļā, kur šī aģentūra izklāstīja iemeslus, kuru dēļ esot attaisnojams lūgums iesniegt papildinformāciju par benpata noturīgumu.

329 Vācijas Federatīvās Republikas argumenti arī nav tādi, ar ko varētu pamatoti apstrīdēt apstrīdētā lēmuma 168. punktā ietverto Apelācijas padomes apsvērumu, saskaņā ar kuru, pieņemot lēmumu saistībā ar vielas izvērtēšanu, nav nepieciešams panākt galīgo secinājumu par šīs vielas bioakumulējamību. Proti, kaut gan, lai identificētu vielu kā tādu, kas ir jāietver XIV pielikumā saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 57. un 59. pantu, ir jānonāk pie galīgā secinājuma saistībā ar kritēriju, kas pamato šādu iekļaušanu, piemēram, šīs vielas noturīgo, bioakumulatīvo, toksisko, ļoti bioakumulatīvo vai ļoti toksisko raksturu, tas nav jādara šīs vielas izvērtēšanas ietvaros, kās vērsta uz papildinformācijas pieprasījuma par kādu vielu pamatošanu. Šādā kontekstā pietiek pierādīt iespējama riska esamību.

330 Otrām kārtām, jānorāda, ka apstrīdētajā lēmumā Apelācijas padome pamatojuma izklāstā nav tik vien kā norādījusi, ka *ECHA* nebija vajadzības savā lēmumā apstiprināt, ka benpats ir bioakumulējams. Proti, kā izriet no šī lēmuma rezolutīvās daļas 3) punkta formulējuma, Apelācijas padome "nolēma", ka apgalvojums par bioakumulāciju no *ECHA* lēmuma esot jāizslēdz. Šādā kontekstā arī jānorāda, ka citos minētās rezolutīvās daļas punktos minētā padome daļēji atcēla *ECHA* lēmumu, pārējā daļā apelāciju noraidīja, noteica datumu, kurā ir jāiesniedz pieprasītā informācija, un lēma par tiesāšanās izdevumiem.

331 Pirmkārt, ievērojot apstrīdētā lēmuma 3. punkta formulējumu un tā kontekstu, šo punktu nevar uzskatīt par tādu, kas būtu minētā lēmuma pamatojuma elements, bet gan tas ir jāuzskata par daļu no šī lēmuma rezolutīvās daļas.

332 Otrkārt, nevar uzskatīt, ka nav ietekmes iespējamai Vācijas Federatīvās Republikas argumentu apmierināšanai saistībā ar to, ka Apelācijas padomei apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 3) punktā neesot vajadzējis izlemt, ka ir jāizslēdz konstatējums saistībā ar bioakumulāciju, kas ir ietverts *ECHA* lēmuma pamatojumā. Proti, tā kā šis punkts ir daļa no apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas, ja šie argumenti tiktu apmierināti, apstrīdētais lēmums būtu daļēji jāatceļ.

333 Treškārt, ir jānoraida sabiedrību, kas iestājušās lietā, arguments par to, ka Vācijas Federatīvajai Republikai nav intereses celt prasību par apstrīdētā lēmuma daļēju atcelšanu.

334 Šajā ziņā pietiek atgādināt, ka LESD 263. pantā ir skaidri nošķirtas, no vienas puses, Savienības iestāžu un dalībvalstu tiesības celt prasību par tiesību akta atcelšanu un, no otras puses, šādas fizisko personu tiesības; šī panta otrajā daļā it īpaši ir paredzētas tiesības jebkurai dalībvalstij ar prasības par tiesību akta atcelšanu palīdzību apstrīdēt Savienības aģentūras lēmumu tiesiskumu, šo tiesību īstenošanai neparedzot nekādus nosacījumus par intereses celt prasību pastāvēšanu. Tādēļ dalībvalstij, lai prasība būtu pieņemama, nav jāpierāda, ka tās apstrīdētajam aģentūras aktam ir juridiskas sekas attiecībā uz šo dalībvalsti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 10. aprīlis, Nīderlande/Komisija, T-233/04, EU:T:2008:102, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

335 Ceturtkārt, ir jāapmierina Vācijas Federatīvās Republika argumenti saistībā ar to, ka Apelācijas padomei apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 3) punktā neesot vajadzējis izlemt, ka ir jāatceļ *ECHA* lēmuma pamatojumā ietvertais konstatējums par bioakumulāciju. Proti, kā minētā padome norādīja apstrīdētā

lēmuma 170. punktā, kļūdas, kuras šī padome norādīja *ECHA* lēmuma 166.–169. punktā, nevar apstrīdēt šī pēdējā minētā lēmuma rezolutīvo daļu un tādējādi tajā celtās apelācijas trešais pamats nav efektīvs. Šādos apstākļos apstrīdētā lēmuma rezolutīvajā daļā šai padomei esot vajadzējis vienīgi noraidīt šo pamatu.

336 Šo secinājumu neatspēko *ECHA* arguments par to, ka sabiedrībām, kas iestājušās lietā, vajadzēja būt iespējai apstrīdēt minētās aģentūras apgalvojumu par bioakumulāciju, ņemot vērā risku, ka uz to var atsaukties citās procedūrās.

337 Proti, no vienas puses, tā kā *ECHA* lēmums attiecās vienīgi uz papildinformācijas pieprasījumiem, kurus šī aģentūra uzskatīja par nepieciešamiem, lai pareizi veiktu benpata izvērtējumu saistībā ar iespējamo risku, ka šī viela ir noturīga, apgalvojums par benpata bioakumulējamību nebija minētā lēmuma pamatojums, uz kuru tika balstīta šī lēmuma rezolutīvā daļa. Šādos apstākļos nekas neliedz šo pamatojumu apstrīdēt vēlākā procedūrā. Tādējādi gadījumā, ja *ECHA* vai Komisija balstītos uz aplūkoto apgalvojumu šādā procedūrā, piemēram, procedūrā, kuras mērķis ir identificēt benpatu kā bioakumulējamu vielu saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 57. un 59. pantu, nekas netraucētu sabiedrībām, kas iestājušās lietā, apstrīdēt šo apgalvojumu šādā procedūrā vai, vajadzības gadījumā, apelācijā, kas celta Apelācijas padomē, vai prasībā Savienības tiesā. Tā tas esot arī procedūrās valsts iestādēs.

338 No otras puses, jākonstatē, ka nekas neliedz Apelācijas padomei, pamatojot lēmumu, lemt par tajā iesniegtajiem argumentiem. Tādējādi, ja šie argumenti nav efektīvi, tas nevar nelabvēlīgi ietekmēt šī lēmuma rezolutīvo daļu.

339 No tā izriet, ka ir jāapmierina sestā pamata trešā daļa un nav nepieciešams lemt par Vācijas Federatīvās Republikas argumentiem, ar kuriem tā vēlas pierādīt, ka apstrīdētā lēmuma 167. punktā Apelācijas padomei neesot vajadzējis konstatēt, ka ir pārkāptas sabiedrību, kas iestājušās lietā, tiesības uz aizstāvību.

340 Tādējādi apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 3) punkts un prasība pārējā daļā ir jānoraida.

IV. Par tiesāšanās izdevumiem

341 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.

342 Šajā gadījumā šī sprieduma 330.–340. punktā minēto iemeslu dēļ neapšaubāmi ir jāatceļ apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 3) punkts. Tomēr, kā tika norādīts šī sprieduma 327.–329. punktā, Apelācijas padomei minētā lēmuma pamatojumā bija tiesības konstatēt, ka *ECHA* nevajadzēja apgalvot, ka benpats ir bioakumulatīvs. Šādos apstākļos minētās rezolutīvās daļas 3) punkta atcelšanu nevar uzskatīt par būtisku tiesāšanās izdevumu sadales vajadzībām. Tā kā Vācijas Federatīvajai Republikai būtiskā prasījumu daļā spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt *ECHA* un sabiedrību, kas iestājušās lietā, tiesāšanās izdevumi atbilstoši to prasījumiem.

343 Saskaņā ar Reglamenta 138. panta 1. punktu iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Tādējādi Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

nospriež:

1) **Atcelt Eiropas Ķimikāliju aģentūras (*ECHA*) 2017. gada 8. septembra Lēmumu A-026-2015, ciktāl šī lēmuma rezolutīvās daļas 3) punktā Apelācijas padome nosprieda, ka ir jāatceļ *ECHA* 2015. gada 1. oktobra lēmumā, ar kuru pieprasīts veikt papildu izmēģinājumus saistībā ar vielu "benpats" (CAS 68953-84-4), pamatojuma izklāstā ietvertais apgalvojums saistībā ar bioakumulāciju**.

2) **Pārējā daļā prasību noraidīt.**

3) **Vācijas Federatīvā Republika sedz savus, kā arī atlīdzina *ECHA* un *Envigo Consulting Ltd* un *Djchem Chemicals Poland S.A* tiesāšanās izdevumus.**

4) **Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Gratsias Labucka Dittrich

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2019. gada 20. septembrī.

[Paraksti]

Satura rādītājs

I. Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētais lēmums 2

II. Tiesvedība Vispārējā tiesā un lietas dalībnieku prasījumi 4

III. Juridiskais pamatojums 5

A. Par pirmo līdz trešo pamatu, kā arī ceturtā pamata pirmo daļu, kuru nolūks ir pierādīt, ka Apelācijas padomei nebija kompetences izvērtēt tajā celtās apelācijas pamatus, kas attiecas uz vērtējumu pēc būtības saistībā ar benpata izvērtēšanu 5

1. Par Vācijas Federatīvās Republikas argumentiem saistībā ar attiecīgo Dalībvalstu komitejas, *ECHA* un Apelācijas padomes lomu 6

2. Par pārējiem Vācijas Federatīvās Republikas izvirzītajiem argumentiem 8

B. Par piekto pamatu saistībā ar pienākuma norādīt pamatojumu neievērošanu 18

C. Par ceturtā pamata otro daļu un sesto pamatu, kuru mērķis ir pierādīt, ka Apelācijas padome ir pieļāvusi kļūdas, izvērtējot tajā iesniegtos pamatus 19

1. Par argumentiem saistībā ar Apelācijas padomē celtās apelācijas pirmā pamata izvērtēšanu .. 19

a) Par argumentiem saistībā ar Apelācijas padomē iesniegtā pirmā pamata pirmās daļas izvērtēšanu 19

b) Par argumentiem saistībā ar Apelācijas padomē celtās apelācijas pirmā pamata otrās un trešās daļas izvērtēšanu 20

1) Par argumentiem saistībā ar Apelācijas padomē celtās prasības pirmā pamata otrās daļas izvērtēšanu 20

i) Par argumentiem, kuru nolūks ir pierādīt, ka Apelācijas padomei neesot vajadzējis konstatēt autonoma un neatkarīga lēmuma esamību saistībā ar metabolītu identificēšanu 22

ii) Par argumentiem saistībā ar Apelācijas padomes kompetenci 23

iii) Par argumentiem, kuru nolūks ir pierādīt, ka Apelācijas padome ir pārsniegusi savu pārbaudes pilnvaru robežas 23

iv) Par argumentiem saistībā ar to, ka, pretēji Apelācijas padomes konstatētajam, nebija iespējams identificēt benpata metabolītus 26

v) Par argumentiem attiecībā uz to, ka metabolītu identifikācija ir uzskatāma par vienu no metodes Nr. 309 elementiem 28

vi) Par argumentiem saistībā ar to, ka metodi Nr. 309 var papildus precizēt 29

vii) Par argumentu saistībā ar apstrīdētā lēmuma iespējami pretrunīgo raksturu 29

viii) Par argumentu saistībā ar pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu 30

ix) Par argumentu attiecībā uz to, ka Apelācijas padome ir noteikusi materiāltiesiski neprecīzu un neaprēķinātu iespējamības slieksni 30

2) Par argumentiem saistībā ar Apelācijas padomē iesniegtā pirmā pamata trešās daļas izvērtēšanu 31

i) Par argumentiem, kuru nolūks ir pierādīt, ka Apelācijas padome ir pārsniegusi savu pārbaudes pilnvaru robežas 32

ii) Par argumentiem, kuru nolūks ir apstrīdēt Apelācijas padomes apsvērumu pamatotību 32

2. Par argumentiem saistībā ar Apelācijas padomē celtās apelācijas otrā pamata izvērtēšanu 36

3. Par argumentiem saistībā ar Apelācijas padomē iesniegto trešo pamatu un apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 3) punktu 36

IV. Par tiesāšanās izdevumiem 39